

De Filosofie Van SNU Spiritualisme

Minister Barry Oates
Minister David Hopkins
Officiant Carole Austin

Opgedragen in dierbare herinnering aan
Emma Hardinge Britten
zonder haar inspiratie zou dit boek
niet geschreven hebben kunnen worden.

Nederlandse vertaling: Henk Lustig

Inhoudsopgave:

❖ Voorwoord bij de Nederlandse vertaling	pag. 5
❖ Inleiding	pag. 6
❖ De zeven principes van het spiritualisme	pag. 8
❖ 1° Principe: God als Vader	pag. 10
❖ 2° Principe: Het bondgenootschap tussen mensen	pag. 20
❖ 3° Principe: Het samenkomen van de Geesten en de zorg van de Engelen	pag. 28
❖ 4° Principe: Het eeuwig voortbestaan van de menselijke ziel	pag. 36
❖ 5° principe: Persoonlijke verantwoordelijkheid	pag. 44
❖ 6° Principe: Vergoeding en vergelding na dit leven, voor en van alle goede verkeerde daden, hier op aarde begaan.	pag. 52
❖ 7° Principe: De mogelijkheid voor iedere menselijke ziel om zich eeuwigdurend te ontwikkelen	pag. 60
❖ Conclusie	pag. 68

Voorwoord bij Nederlandse vertaling

Wat gebeurt er als iemand overlijdt, houdt het leven dan op of is er een leven na dit leven, is het mogelijk om te communiceren met geliefden die zijn overleden enzovoort. Een simpel antwoord geven op deze vragen is zowel heel eenvoudig, en kan beantwoord worden met een simpel ja, en tegelijkertijd ook weer heel moeilijk want alleen een ja antwoorden geeft geen inzicht en bewijs en laat daarmee de wezenlijke vragen feitelijk onbeantwoord.

De laatste jaren is in Nederland de interesse naar vragen rond de dood en het leven na de dood sterk toegenomen. Er wordt over geschreven in kranten, er zijn programma's op de televisie, er worden beurzen gehouden. Veel mensen ontdekken dat zij in meerdere of mindere mate mediamiek zijn en bieden deze gave aan anderen aan.

Op het moment dat iemand zich bezig gaat houden met het zoeken naar antwoorden op levensvragen betrekking hebbend op de dood en het leven na de dood, ontkomt men er niet aan deze vragen in een bredere context te plaatsen. Men is genooddaakt om dan ook de visie op de wereld en de grenzen daaraan ter discussie te stellen. Naar een medium gaan en contact zoeken met een overleden dierbare en tegelijkertijd zeggen dat het leven ophoudt bij ons overlijden, is een contradictie. Maar zelfs alleen het geloven (zeker weten) dat het leven na de dood doorgaat, is wellicht toch ook wat te simpel. Het ligt voor de hand om te gaan zoeken naar mogelijke bewijzen, in ieder geval naar antwoorden waar ieder voor zich verder mee kan gaan.

Het Spiritualisme is de enige religie/levensovertuiging die zich al bijna tweehonderd jaar bezighoudt, en zelfs haar bestaansrecht ontleent aan de wetenschap dat wederzijdse communicatie met overledenen mogelijk is en dat het leven na de fysieke dood gewoon doorgaat, zij het in een andere vorm. Toch kan een eenduidig antwoord uiteraard niet de vragen van ieder individu beantwoorden. Maar het kan wel een aanzet om te verder na te denken over de voortdurende evolutie van het universum, de besturing daarvan.

De Spiritualist National Union (SNU) in Engeland is een religieuze/filosofische organisatie die zich al vele jaren bezighoudt met het zoeken naar antwoorden op de existentiële vragen rond leven en dood. De basisfilosofie is vastgelegd in zeven principes. De aanzet tot deze principes zijn door Robert Owen na zijn dood via het medium Emma Hardinge Britten doorgegeven. Deze principes zijn geen statische dogma's, maar blijven ook binnen de SNU onderwerp van ontwikkeling en evaluatie. De basisdefinitie van deze principes is gelijk aan de oorspronkelijk doorgegeven boodschap, maar de specifieke invulling hiervan wordt, indien noodzakelijk, aangepast aan de huidige tijd en omstandigheden. De Filosofisch en Ethische Commissie van de SNU heeft er de laatste drie jaar aan gewerkt om de principes opnieuw te beschrijven en zo aan te passen, dat ze een actuele beantwoording op veel vragen kan ondersteunen.

Toch geven ook deze principes (gelukkig) geen pasklare antwoorden, maar ze zijn eerder een richtlijn en ondersteuning in de eigen zoektocht naar vragen rond leven, dood en zingeving.

Gezien de toegenomen interesse in mediamieke vraagstukken, zijn de Principes vanuit het Engels naar het Nederlands vertaald. Ook als niet-Spiritualist kan dit boek u helpen verder te komen in uw eigen zoektocht gedurende uw levensreis op deze aarde.

Henk Lustig

Inleiding

De Zeven Principes van de SNU vormen de basis van de religieuze filosofie van SNU Spiritualisme. Toen de Principes voor het eerst werden geformuleerd, ruim honderd jaar geleden, werden ze geformuleerd in de taal en de terminologie van die tijd. De beperkingen van de taal, samen met de veranderende opvattingen over de betekenis en interpretaties die door de jaren heen hebben plaats gevonden, maakt een herbezinning op de uitleg van de Principes voor de hand liggend. Bijvoorbeeld het begrip hoe heden ten dage de term 'God' is gegroeid van hoe God werd beschouwd duizenden, honderden en wellicht ook nog enkele tientallen jaren geleden, naar een opvatting over God zoals die past in de 21^e eeuw. We vertrouwen erop dat, als wij ons ontwikkelen, ook onze inzichten verder zullen groeien en zich aanpassen.

Spiritualisten staan zich er niet op voor dat ze de complete kennis en wijsheid bezitten omtrent spirituele zaken. De Spiritualistische filosofie schetst een beeld van de wijsheid die mensen door de jaren heeft geholpen zich te ontwikkelen en zoekt ernaar om de verschillende opvattingen hieromtrent samen te brengen. Dat is de reden dat de interpretatie van de SNU Zeven Principes, zoals ze in dit boek zijn beschreven, niet moeten worden gezien als absoluut of definitief. Naarmate we meer leren, zullen we de filosofie steeds beter en intenser gaan begrijpen, daardoor zullen we vervolgens steeds beter toegerust zijn om de wijsheid van de Geest over te dragen.

De bedoeling achter dit boek is om helderheid en sturing te verschaffen aangaande de filosofie van SNU Spiritualisme. Hoewel het natuurlijk mooi is om consensus te bereiken over de ideeën en uitgangspunten van het Spiritualisme, worden de rechten en opvattingen van iedereen persoonlijk altijd geaccepteerd en op prijs gesteld. Er is geen alleenrecht op de waarheid of het begrijpen van de waarheid, maar om een gezamenlijk doel te bereiken is een wederzijds begrip noodzakelijk. Wij, in onze imperfecte existentie, zullen nooit volledig de reikwijdte van het begrip perfectie kunnen bevatten. We kunnen alleen proberen om er een nauwere verbinding mee te maken.

Het moet worden benadrukt dat de gelijkheid en complete integratie van mannelijke en vrouwelijke kwaliteiten ten grondslag ligt aan alle woorden die in dit boek worden gebruikt ook al wordt in het taalgebruik vaak de mannelijke vorm gebruikt, het refereert altijd aan zowel vrouwen en mannen. De gebruikte taalvorm, mannelijk of vrouwelijk, heeft de intentie om het leven als een geheel te beschouwen en niet als te onderscheiden delen daar van.

Deze uitleg van de SNU Zeven Principes presenteert een samenvatting van het begrip hierover zoals die bestond op het moment van publicatie. Als het kan helpen voor de lezer, dan is het een waardevolle ondersteuning bij de voortdurende bestudering van SNU Spiritualisme. Als het dat niet is, dan hopen we dat op enig moment de lezer zal vinden waar hij naar op zoek is.

Met het schrijven van dit boek willen de auteurs hun grote en welgemeende dank uitspreken voor de steun en inspiratie die zij hebben ontvangen van al diegenen uit zowel deze wereld als de volgende wereld.

Minister Barry Oates
Minister David Hopkins
Officiant Carole Austin

De zeven principes van het Spiritualisme:

1^e Principe: God als Vader.

2^e Principe: Het bondgenootschap tussen mensen.

3^e Principe: Het Samenkomen van de Geesten en De Zorg van de Engelen.

4^e Principe: Het eeuwig voortbestaan van de menselijke ziel.

5^e Principe: Persoonlijke verantwoordelijkheid.

6^e Principe: Vergoeding en Vergelding na dit leven, voor en van alle goede en verkeerde daden hier op aarde begaan.

7^e principe: De mogelijkheid voor iedere menselijke ziel om zich eeuwigdurend te ontwikkelen.

1^e Principe: God als Vader

1. De reikwijdte van Gods mogelijkheden

Het is voor mensen onmogelijk de volledige omvang van de reikwijdte van Gods invloed en aard te begrijpen.

De reikwijdte van zo'n grote entiteit ervaren, gaat de beperkte verstandelijke vermogens van menselijke wezens te boven. Wat oneindig is in omvang, is niet te bevatten voor mensen met een eindig en gelimiteerd denkvermogen.

Spiritualist National Union (SNU) Spiritualisme leert dat buiten God, die we vaak ook wel Het Grote Licht of het Grote Witte Licht noemen, of Alles wat is, De Enige Echte waarheid en het Volledige Zijn, niets kan bestaan. God is de Oneindige Kracht achter al het leven, De Goddelijk Scheppende Energie die stroomt door het universum en voortdurend alles wat leeft bezielt, onderhoudt en voedt. God is de Overtreffende intelligentie, Het Groot Kosmische bewustzijn en ook De Sturende Intelligentie achter het gehele universum en het oneindige, almachtige, alwetende en het eeuwig vervullende Zijn achter alle dingen waar alles deel van uitmaakt.

God is de universele Geest, de Goddelijke Vader die in alles aanwezig is, oneindig in essentie, onbeperkt in zijn kracht, altijd zoekend om daaraan uitdrukking te geven in alle vormen van verscheidenheid. God is de overtreffende Intelligentie en de perfecte belichaming van liefde, blijdschap, kennis, eerlijkheid, waarheid en kracht, die zich manifesteert door het besturen van de natuurwetten van het universum. Er is geen onzekerheid over de werking van deze natuurwetten. Als zich wonderen op basis van deze natuurwetten voordoen, zullen ze door mensen, door de enorme reikwijdte van deze wonderen, vaak onvoldoende doorzien en herkend worden.

God is Liefde en God is Licht. God's liefde is de drijvende, nooit afhoudende kracht achter het universum en is de openbarende kracht achter de gehele schepping. Mensen maken deel uit van de Grote Godheid, maar bepalen niet de gehele omvang van deze Goddelijke kracht. God openbaart zich in alle ontelbare vormen van het gehele universum op alle plaatsen op dezelfde tijd. We maken allemaal deel uit van onze Schepper maar ook van elkaar als mensen. Hoewel we onszelf op een stoffelijk niveau ervaren als los van God, omdat we allemaal onze eigen unieke persoonlijkheden hebben, zijn we in werkelijkheid altijd verbonden met God en met elkaar en dat is een verbinding die we nooit ongedaan kunnen maken. We staan in relatie tot God zoals een druppel water zich verhoudt tot de oceaan.

God is doordrongen in de gehele Schepping en is zich bewust van alle noden daarin. Hoewel God synoniem staat voor perfectie, ontwikkelt Hij steeds weer Zijn ervaringen door middel van de evolutie van Zijn schepping. God kan niet worden geïdentificeerd naar menselijke maatstaven, hij is geen individu of menselijk persoon of een vergoddelijking van de mens met menselijke imperfecties, zwakheden of emoties. Hij is meer dan vorm, omdat vorm een inperking zou zijn van zijn almachtige Kracht, maar hij manifesteert zich wel als vorm door zijn gehele schepping en geïndividualiseerde manifestaties van het geheel. God is noch man noch vrouw, want Hij integreert zowel de masculiene als de feminiene krachten in één Zijn. Daarom is het eigenlijk beter om te spreken van Vader/Moeder God.

2. De schepping van het Universum

God is alom vertegenwoordigd in het wezen van de mensheid, daardoor kunnen mensen zich nooit een totaal beeld vormen van de werkelijke omvang van het Goddelijke Wezen. Toch, omdat zijn Goddelijke Geest verantwoordelijk is voor de schepping en de instandhouding van het gehele universum, kan de mensheid, door het universum en de natuurwetten die het universum besturen te bestuderen, zich wellicht een deel van een beeld vormen van Zijn werk en de manier waarop dat gebeurt.

James F. Malcolm.

De schepping van het universum en de eerste grondslagen van tijd gaan ver voorbij aan het begrip van de menselijke geest, maar je mag daarmee wel vaststellen dat in den beginnen God zich alleen manifesteren kon als een beeld van zichzelf er was niets of niemand naast God. Door de tijd manifesteerde Hij zich als een afgescheiden vorm van zichzelf en deze samenvoeging van zijn Goddelijke geest leidde tot het complexe geheel wat we nu kennen als het fysieke universum. Delen van leven ontwikkelden zich verder tot een vorm die we nu in zijn volledige omvang kunnen terugzien als de hedendaagse wereld. Aldus, vanuit dit Koninkrijk van perfectie, ontstond er een relatieve wereld vol tegenstellingen, met God als de Mastermind en De Goddelijke Ontwikkelaar achter alles wat existeert.

De wetenschap leert ons dat onze wereld slechts een speldenknop is in een zonnestelsel dat op haar beurt weer deel uit maakt van een sterrenstelsel en tevens dat er daarnaast ontelbare sterrenstelsels bestaan. Er mogen dan wel miljoenen planeten bestaan in het universum, en ook al lijken we daarin niet meer dan een zandkorrel op het strand, toch is dat geen toevallige verspreiding van zandkorrels, want er is orde en duidelijkheid, planning en balans in dat alles. Er is een constante uitbreiding en een constante schepping, en ook dat is geen toevallige laag die zomaar achteloos over de andere laag heen wordt gelegd. Het universum breidt zich uit in een fenomenaal tempo en er zijn sterrenstelsels die zo snel uit ons waarnemingsvermogen verdwijnen dat we ze daarom nooit zullen kunnen onderkennen. Toch zijn deze energie, kracht en afstand allemaal onderdeel van de natuurwetten. Je moet daarom wel onderkennen dat er iets of iemand moet zijn die dit allemaal bestuurt. Het zou onlogisch zijn om anders te beweren.

Ook op die kleine aardbol van ons kunnen we de afstand zien tussen ons en onze zon, hebben we het verschil tussen dag en nacht, de zwaartekracht, het getijden effect van de maan en alle andere fysieke kenmerken die de juiste condities verzorgen waardoor menselijk leven mogelijk is en gewaarborgd wordt. De wetenschap heeft vastgesteld dat afstanden en tijd in het universum verder reiken dan ons menselijk verstand. Zelfs met de snelheid van het licht zal het tweeduizend miljoen jaar duren voordat de verst afgelegen sterren ons zullen kunnen bereiken. We kunnen ze zien door krachtige telescopen maar daardoor lijkt het nog steeds alsof ze tweeduizend miljoen jaar weg zijn. Hoe kunnen we een dergelijke immense afstand bevatten?

We weten niet wat het leven op aarde in stand houdt. We zien dat het leven op aarde zich in oneindig veel vormen manifesteert, maar we kunnen er niet precies de vinger opleggen wat nou de drijvende kracht daarachter is. Observaties tonen wel aan dat er een zeer sterke levenskracht bestaat wat alles die existeert, creëert en onderhoudt, maar er is ook een

spirituele dimensie waarvan de strekking en de kracht veel verder gaat dan de fysieke. We weten ook niet hoe deze fysieke en spirituele krachten interveniëren. Dat zijn dingen die we moeten accepteren, ook al begrijpen we ze nog niet en kunnen we ze niet verklaren. Veel van ons hebben de ervaring dat we door meditatie, gebed of muziek in een hoger spiritueel bewustzijn kunnen terechtkomen. Ook is voor velen van ons het spirituele bewustzijn belangrijker, maar het is toch ook ons fysieke lichaam dat ons in staat stelt om deze ervaringen te voelen en te weten dat dit bijdraagt aan onze spirituele ontwikkeling. Ontwikkeling, zowel op het fysieke als spirituele vlak, ontstaat niet zomaar, het is de aanwezigheid van de Grote Kracht. We kunnen niet leven in een wereld waarin God niet aanwezig is.

3. De Schepping en de Evolutie van het leven

God heeft het gehele universum, en alles wat daarin existeert, geschapen en blijft dat universum zich steeds verder ontwikkelen. Dat is altijd zo geweest en dat zal altijd zo blijven. Deze schepping omvat alles wat mensen tot nu toe hebben ontdekt, en waarschijnlijk is er nog heel veel meer wat (nog) niet ontdekt is. Het wordt verondersteld dat veel buitenaardse lichamen niet over de juiste condities zouden beschikken om hier op aarde te kunnen overleven op een manier zoals wij die kennen. Dit terwijl de planeet waarop we leven zo rijk voorzien is van de juiste componenten om dit leven te creëren en om leven in stand te houden. God heeft in Zijn wijsheid onze thuisplaneet gezegend met een leefomgeving waarin Hij Zichzelf kan manifesteren in alle levende wezens. En mensen zijn hierbij slechts één van de talrijke vormen van levende wezens. Het geheel van het planten- en dierenrijk, het pulserende lichaam vol van leven – is bewonderenswaardig en prachtig tegelijk, elk deel van deze schepping maakt deel uit van het grote geheel. Mensen zijn slechts een stipje in het firmament van deze schepping maar niettemin heeft juist de mensheid de beweging van de menselijke ervaring van leven in beweging gezet.

Van alle vormen van leven op aarde is de mens het meest intellectueel ontwikkeld in het licht van vernuftigheid en vindingrijkheid en ook heeft de mens een hoog ontwikkeld denkproces opgebouwd wat hem in staat stelt om zijn eigen leefomgeving verder te modelleren en te ontwikkelen. Het lijkt erop dat er een Goddelijk plan bestaat achter de gehele evolutie van Homo Sapiens dat is om hem in staat te stellen om zichzelf te ontwikkelen tot de denkende, sociale, creatieve en spirituele persoon van vandaag de dag. Het menselijke ras is gezegend met een intellect dat capabel is om niet alleen om te gaan met de praktische zaken in het leven, maar ook om de mystieke en spirituele kanten van het leven ontdekken.

Ieder van ons is er, als individu, verantwoordelijk voor om het meeste te halen uit datgene wat het leven ons aanreikt, het maakt dan niet uit of dat het hoogste of het laagste, het beste of het slechtste is. Ieder van ons heeft de juiste gereedschappen gekregen om zichzelf te ontwikkelen als een spiritueel wezen. We zijn nooit goed of slecht; we zijn slechts.

De mensheid is een deel van God's perfecte schepping en iedere onvolkomenheid in de mensheid komt voort uit zijn eigen reactie op het menselijk leven die niet in staat is om te leven volgens de wetten van het Universum. God is een deel van de humaniteit en de humaniteit is weer een deel van God; er bestaan geen verschillen, behalve voor datgene waar de mens zelf verantwoordelijk voor is.

Uiteindelijk is er slechts één wezen dat zich manifesteert in alle aspecten van het leven. God is de hoogste vorm van Vader-Moeder, Schepper van alle dingen, waarbij de gehele mensheid deel uitmaakt van Zijn Goddelijke familie. God schiep de condities die ons, als individuen, in

staat stellen om ons te ontwikkelen tot spirituele wezens. Hij regeert niet, Hij schept alleen de voorwaarden. De Schepping creëert het zijn, terwijl de genetische regels dat zijn bestendigen. Het proces van de schepping gaat continu door en is nooit compleet en klaar. De wereld om ons heen, zoals we die nu ervaren, is slechts een deel van het verhaal dat God aan ons kenbaar wil maken. Evolutionaire ontwikkelingen zullen zich steeds voegen bij datgene wat nu al bekend is, en alle levende wezens zullen blijven veranderen omdat God zelf ook voortdurend zijn grenzen blijft verleggen. We zullen nooit weten waar en wat het leven ons mogelijk zal brengen zolang de schepping en de evolutie zich zo blijven ontwikkelen. Het leven zoals zich dat ontwikkelt, gebeurt op een manier die ons beperkte menselijke verstand ver te boven gaat. Als we de vele wonderen van het leven op aarde aanschouwen, vervult ons dat met bewondering en ontzag dat God in staat is geweest om zichzelf op deze manier te uiten en zichzelf te laten zien in zoveel verschillende vormen van leven. De reikwijdte van Zijn genialiteit en inventiviteit is adembenemend en we zijn bevoorrecht dat we van al deze pracht en wonderen mogen genieten en van het feit dat we deel zijn van zijn totale, ondersteunende en opbouwende cyclus van leven. Ieder levend wezen heeft zijn eigen plaats en doel in het leven, en deze plaats en dat doel zijn ontwikkeld in overeenstemming met de eeuwige wetten van de natuur.

De levenskracht die alle levende wezens drijft en richting geeft, is zo ontwikkeld dat het de voorgang en de evolutionaire ontwikkeling veilig stelt. Schepping en evolutie zijn deel van God's Machtige Plan, en dat zorgt ervoor dat al het leven in perfecte balans leeft met de wetten van het Universum.

Als we de magnifieke wereld om ons heen aanschouwen, kunnen we alleen maar heel dankbaar zijn voor ons eigen leven en het leven van anderen en ervan genieten dat we deel uitmaken van die gehele schepping.

4. De relatie tussen God en de Mensen

De woorden die het eerste principe beschrijven zijn `God als Vader`. Het woord Vader drukt uit dat mensen afstammen of geschapen zijn door God en daarom gezien kunnen worden als een deel van God. Toch heeft God veel meer geschapen dan alleen het leven dat door mensen tot uiting wordt gebracht. Alles wat bestaat, is een deel van God. God is echter veel meer dan het totaal van de afzonderlijke delen. Zoals een schrijver die personages creëert in een boek; om het boek te laten leven is het noodzakelijk dat hij naast zijn hoofdpersonen ook andere personages creëert. Daardoor ontstaat er, vanuit die samenhang, een verhaal en wordt het niet een verzameling personages maar een levend en samenhangend geheel. God brengt op dezelfde manier alles wat hij heeft gecreëerd bij elkaar en maakt het daardoor tot een kloppend en passend geheel. Hij heeft de gave om leven te creëren en om dat gecreëerde leven verder te ontwikkelen, en dat is veel meer dan alles wat tot nu is gecreëerd of ooit zal worden gecreëerd.

Zoals aardse ouders hun best doen om hun kinderen te verzorgen en te beschermen, op zo'n zelfde manier steunt en onderhoudt God ons. Als wij ervoor kiezen om de overvloed die ons wordt aangeboden niet eerlijk te delen, dan is dat onze eigen keuze en verantwoordelijkheid, een verantwoordelijkheid die we nooit bij God kunnen leggen. Net zoals een goede ouder voorziet Hij ons van veel meer dan alleen materiële goederen. Onze aangeboren spiritualiteit wordt door hem gevoed met zijn kennis, wijsheid, eerlijkheid en liefde. Het is aan ons om datgene wat Hij ons aanbiedt te accepteren en te proberen dit te begrijpen, en om deze aangeboden concepten te gebruiken op zo'n manier dat we er beter van worden. Ieder van ons heeft een aspect van God de Almachtige in zich, maar er is er slechts één die zich in alles Manifesteert, waar dan ook in het universum. De Schepper en de geschapene zijn

onscheidbaar; het is onmogelijk voor de geschapene om zich waar en wanneer dan ook, los te maken van de Schepper. Deze verbindende band tussen beide mag soms moeilijk zichtbaar zijn, de band wordt echter nooit verbroken. Soms zijn er momenten in ons leven dat we ons minder bewust zijn van Gods invloed op ons leven als Oneindige en Eeuwige Liefde, echter God zal zich nooit, wat ook de omstandigheden mogen zijn, afkeren van wat Hij heeft geschapen.

We hebben een voorstelling van God als de onbaatzuchtige `ouder`, Vader en Moeder, met onszelf daarmee verbonden als binnen een heel hecht familieverband. Toch is er een afhankelijkheid van en een onafhankelijk met God; wij zijn als mensen een individualisatie van God's geest. Ieder individu heeft een eigenheid en is uniek en heeft daardoor een essentiële rol te spelen in het grote Plan van het Leven. Het licht van God brandt in ons allemaal, alleen brandt dat licht bij iedereen met een andere intensiteit.

Vanwege de onverwoestbare verbinding tussen de Schepper en de geschapene is er een doorgaande uitwisseling van wijsheid in een zuivere vorm waar iedereen toegang toe kan hebben. Op het moment dat we ons daar meer bewust van worden en we meer in overeenstemming met onze spiritualiteit in het leven staan, zal daardoor ook de kwaliteit en de kwantiteit van deze spirituele sturing in ons leven gaan toenemen. Het staat voor iedereen open om op zijn of haar eigen niveau, zonder tussenkomst van wie dan ook of zonder dat we van iemand afhankelijk zijn, daar van te kunnen ontvangen. Het is alleen afhankelijk van onze eigen individuele mate van spirituele ontwikkeling hoeveel toegang we er toe hebben. Deze wijsheid is een natuurlijke ontwikkeling, het stelt ons in staat om informatie te genereren vanuit verschillende bronnen en in verschillende vormen: door de natuur, intuïtie, dromen, inspiratie en ´toevalligheden´. Als we ons daar allemaal van bewust gaan worden, verscherpt dat onze eigen mogelijkheden.

We zijn allemaal in aanleg Goddelijk, met de mogelijkheid om ons uit te strekken en om ernaar te streven om alle onze dromen tot leven te brengen. Het kind in ons is de schatkamer van oneindige mogelijkheden en daardoor zijn we allemaal zonen en dochters van God.

5. God's voorbestemming voor de mensheid

God heeft ons geschapen met een geweten en een gevoelsleven, daarmee heeft Hij ons de mogelijkheid gegeven om te denken, dingen te overzien en daarop terug te kijken, levensbeschouwelijke vragen te overdenken en onze kennis te vergroten. Je vraagt jezelf daarom wel eens af 'waarom' hebben we dat allemaal?

Mensen hebben in aanleg de mogelijkheid om zichzelf te ontdekken in aspecten die veel verder gaan dan zijn dierlijke instincten, meer nog; die ze zelfs ver te boven gaan. Daarmee heeft hij de onderscheidende intelligentie meegekregen om deze gaven te gebruiken voor zowel goede als minder goede zaken. Hij is zich bewust van zijn spiritualiteit, en dat maakt het hem mogelijk om zichzelf te ontdekken als een spiritueel wezen en om het pad van het licht te bewandelen en om dat te ervaren als de wil van God.

De voorbestemming van mensen kan gezien worden als tweeledig, namelijk om het fysieke leven te leiden met alle mogelijke verschillende ervaringen, moeilijkheden, vreugde en verdriet, en tegelijkertijd kan hij ook zijn spiritualiteit ontdekken door zich te verdiepen vanuit de bewustwording van het bestaan van God en van zijn eigen geest. Vanuit die duale rol kunnen mensen hun leven leiden als een deel van het fysieke leven, maar tegelijkertijd als een spiritueel wezen als een onderdeel van zijn spirituele leven. Het fysieke en het spirituele

zijn onlosmakelijk verbonden in één menselijk lichaam, en door ervaring hebben we geleerd dat het één in het ander vervloeit. De relatie tussen lichaam en geest is gecreëerd om de bewustwording van God mogelijk te maken, wat daardoor zijn eigen spirituele ontwikkeling inspireert en uitdaagt. Deze vervloeiing tussen lichaam en geest is ervoor om ons bewust te worden van de aanwezigheid van God, wat ons vervolgens weer inspireert en aanmoedigt om ons voortdurend spiritueel verder te blijven ontwikkelen.

De mens heeft van nature de aanleg om te denken, te leren en zichzelf te ontwikkelen. Hij ervaart ook de noodzaak om zijn bewustzijn te vergroten en vervolgens door de vergroting van zijn eigen bewustwording ook zijn wijsheid ook te vergroten. Een essentieel onderdeel van het menselijk karakter is om voortdurend de grenzen van zijn kennis te verleggen, barrières te overwinnen en het onbekende te ontdekken. Iedere keer nadat hij een nieuwe ontdekking heeft gedaan of een vooronderstelling heeft getest, dan formuleert hij een nieuwe vraag en geeft daarmee invulling aan Gods bedoeling, namelijk een doorgaande ontwikkeling en evolutie. Omdat de mens nieuwsgierig is naar de diepere geheimen van de wereld, dat betekent dat hij steeds naar antwoorden zoekt en ook oplossingen zal vinden, leidt dat weer naar een verbreding van zijn bewustzijn, waardoor hij zich realiseert dat er altijd weer meer is om te leren. Mensen genieten van intellectuele uitdagingen omdat iedere uitdaging een nieuwe ontdekking onthult en daarmee weer een ander aspect van het wonder van God.

Dat de mensheid zichzelf voortdurend voor de uitdaging stelt om geheimen te onthullen van zowel praktische als intellectuele aard, staat niet er discussie. Fysiek leven in aardse omstandigheden vraagt om manieren om van overleven waardoor het voortbestaan, het onderhoud en de verdere ontwikkeling van de mensheid gewaarborgd blijven. Het menselijke brein en de geest hebben zich ontwikkeld om praktische zaken op te lossen en hebben tevens een geschiktheid om spiritueel te denken en te voelen ontwikkeld. Hoewel deze beide functies naast elkaar functioneren, vormen ze samen wel één geheel. Mensen realiseren daardoor dat ze, terwijl ze in een fysieke wereld bestaan, ook in een spirituele omgeving leven. De spirituele persoonlijkheid is een essentieel onderdeel van de menselijke natuur en naarmate dit zich meer en meer ontwikkelt, creëert het ook weer een groter en dieper bewustzijn van God. De aanleg om liefde uit te wisselen, te geven en te ontvangen, te dienen en bediend te worden, verrijken de ziel en geven het leven een diepere betekenis, het zorgt ervoor dat de geest zich meer en meer kan ontwikkelen gedurende zijn aardse verblijf. Door de uitdagingen en ervaringen van ons fysieke vehikel en de manier waarop we daarmee omgaan, creëren we ook uitdagingen voor onze spirituele ontwikkeling. De les voor de mensheid is om te begrijpen dat het fysieke vehikel, ons lichaam, de geest omringt, maar het is toch de geest die in directe verbinding staat met God.

De natuurwetten geven richting aan alles en iedereen. Alle schepselen moeten zich schikken in deze goddelijke koers; het is onontkoombaar. Niets kan zichzelf vrijmaken van de voorschriften van de natuurwetten, het maakt niet uit hoe hoog of laag men ontwikkeld is als levensvorm. Mensen kunnen denken dat ze een eigen vrije wil hebben om zich zo te ontwikkelen zoals zijzelf zouden willen, maar dat kan alleen als deze keuze past binnen de grenzen die de Natuurwetten hen stelt. Mensen hebben altijd deel uitgemaakt, en zullen dat altijd blijven doen, van de Goddelijke Mogelijkheden, en met het zich schikken en accepteren van de voor hun geldende natuurwetten, zullen mensen gaan ervaren hoe diep en verbonden hun relatie met God is. Deze Wetten, door de Grote Schepper zelf ontworpen, vormen de basis van natuurlijke gerechtigheid, en een perfecte basis om het universum optimaal te laten functioneren.

SNU Spiritualisme, daagt mensen uit om door middel van onderwijs zichzelf en de kwaliteit van hun leven te verbeteren door deze Natuurwetten in hun leven te accepteren en te integreren. Daardoor zullen ze zich gaan realiseren dat ze deel zijn van de Goddelijke Inspiratie in zichzelf. Als de gehele mensheid, individueel en gezamenlijk, leeft in overeenstemming met de Natuurwetten, in gedachten, woord en daad, dan zal dat een wereld creëren waarin Natuurlijke gerechtigheid kan floreren. God's plan voor de mensheid zal dan bereikt zijn.

2^e Principe:
Het bondgenootschap tussen mensen

Het bondgenootschap tussen mensen

De basis van de religieuze filosofie van SNU Spiritualisme is het accepteren dat er een alomvattende kracht is die we God noemen, de creatieve energie achter het universum die alles wat in dat universum leeft, heeft gecreëerd en met elkaar heeft verbonden. Als de beschrijving van het tweede principe letterlijk genomen zou worden zou je denken dat het alleen gaat over de mensen in het universum. De strekking van dit uitgangspunt gaat echter veel verder dan dat, het betreft er ook alle andere vormen van leven op aarde bij.

We zullen eerst stilstaan bij het menselijke ras, want daar gaat, letterlijk genomen, het bondgenootschap tussen mensen over. Wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat het menselijk leven duizenden jaren geleden in Afrika moet zijn begonnen. Van daaruit is men de hele wereld overgetrokken van waaruit de verschillende menselijke rassen, die we vandaag de dag kennen, zijn ontstaan. We kunnen daaruit afleiden dat het gehele menselijk ras van oorsprong vanuit dezelfde familie is ontstaan. En daarmee kunnen we vervolgens ook vaststellen dat we als mensen allemaal dezelfde mogelijkheden, gevoelens en emoties bezitten. Natuurlijk leven mensen in andere omstandigheden en in andere culturen, toch kan, ondanks dat wel gesteld worden dat er een gemeenschappelijkheid is van gevoelens en emoties die bij de gehele mensheid hetzelfde is. De mogelijkheid om te voelen en te denken geldt voor iedereen en juist dat ene deel verbindt de mensen met elkaar. De band van waaruit we kunnen zeggen dat we allemaal als mensen met elkaar zijn verbonden stoelt op de wetenschap dat, in essentie, we door deze gezamenlijke kracht elkaar kunnen begrijpen en aanvoelen. Op basis hiervan kunnen we de parallel trekken tussen het bestaan van een spiritueel bondgenootschap en het bestaan van een fysiek bondgenootschap.

Laten we nu veronderstellen dat wij, als mensen, zoals omschreven in dit 2^e principe, en gebaseerd op het uitgangspunt van God als Vader, accepteren dat we kinderen zijn van God. Van daaruit kunnen we niet anders concluderen dat een bondgenootschap tussen mensen een realiteit is en niet een ideologie of een wens voor de verre toekomst.

Door het accepteren van een bondgenootschap tussen mensen, kunnen we niet anders, als mensen, dan gezamenlijk onze spirituele reis afleggen en liefde, begrip en tolerantie onder elkaar propageren. Met het accepteren van het Eerste Principe, God als Vader, is het een natuurlijke consequentie dat we daarmee tegelijkertijd ook het Tweede Principe, het bondgenootschap tussen mensen, accepteren. God houdt van ons zoals we zijn, met al onze fouten en tekortkomingen. Waarom zouden we dan niet op onze beurt onze naasten net zo accepteren met hun fouten en tekortkomingen, want we hebben als ons grote voorbeeld onze Meester die ons steeds eerlijkheid en onvoorwaardelijke liefde laat ervaren.

Een significant onderdeel van onze levenslessen is het ontwikkelen van de kwaliteiten van tolerantie en begrip; de beste manier om dat te leren en te ontwikkelen, is om in tijden van negativisme en tegenspoed, vanuit liefde te reageren.

Spirituele ontwikkeling hangt af van onze reactie op de problemen waar we in ons leven mee geconfronteerd worden, van onze relaties met anderen en van onze houding ten opzichte van andere vormen van leven. Het is duidelijk dat er verschillen tussen mensen zijn ook gezien vanuit het oogpunt van tolerantie en liefde tussen mensen onderling. Wellicht moeten we vaststellen dat we, als mensen in het algemeen, te weinig tolerant en liefdevol zijn naar elkaar

en moeten we aangespoord worden om juist vanuit een basisattitude van liefde en tolerantie op anderen te gaan reageren.

We moeten ons afvragen of het mogelijk is om in de wereld waarin we leven, die zo divers is, te kunnen zien als een bondgenootschap van mensen en op basis daarvan steeds maar weer de juiste dingen te doen. Kunnen we de hele mensheid liefhebben? Kunnen we dan ook iedereen onze broer kunnen noemen? Liefde is het ideaalbeeld, maar misschien zijn vriendelijkheid en compassie beter in situaties waarin we het moeilijk vinden om vanuit liefde te reageren, of waarbij we het onmogelijk vinden om gevoelens van liefde te overwegen. Voorvallen en persoonlijkheden geven ons soms reden om te zeggen dat liefde onmogelijk is, en om dan op die momenten vanuit liefde te reageren is echt te veel van ons gevraagd. Als we in zo'n situatie terechtkomen zijn vriendelijkheid, tolerantie en respect goede alternatieven. Maar toch moeten we ons realiseren dat het ons doel moet zijn om gevoelens van boosheid en vijandigheid, deze gevoelens die anderen soms bij ons oproepen, te overwinnen. We moeten ernaar streven om spirituele kracht en bewustzijn te ontwikkelen zodat we voluit en zonder reserves anderen kunnen liefhebben.

Het is waarschijnlijk één van de moeilijkste opdrachten die de Goddelijke Inspirator van ons vraagt; anderen te begrijpen en lief te hebben ook als we hun gedrag en levenswijze afkeuren. We moeten heel voorzichtig zijn met onze reacties en oordelen te hebben aangaande het gedrag en levenswijze van anderen, want we kennen namelijk nooit alle feiten en omstandigheden waarom mensen reageren en leven zoals ze dat doen. Het is soms onmogelijk om dingen helder te zien en om andere zienswijzen te accepteren. Een flexibele geest en een flexibel denkvermogen zijn echter essentieel. Hoe meer we getest worden op het gebied van het liefhebben van onze naasten, hoe meer we leren over ons zelf. Het leven is complex en de spanning en stress voor ieder individu is groot. Als het ons lukt om steeds meer vanuit liefde en compassie te gaan leven, zelfs als de omstandigheden moeilijk of zelfs onmogelijk zijn, dan zullen we gaan merken dat we de samenleving steeds beter gaan begrijpen.

Het bondgenootschap tussen mensen behoort gebaseerd te zijn op liefde en menselijkheid, samengevoegd met het tolereren van allen die als mensen om ons heen leven. Tolerantie is één van de meest krachtige aspecten van een samenleving, want we hoeven niet altijd alle mensen om ons heen lief te hebben, maar we behoren anderen wel te respecteren voor de manier waarop zij hun leven leiden en het levenspad dat zij voor zichzelf hebben uitgestippeld. We moeten namelijk niet vergeten dat ook de ander het recht heeft om zijn doel in het leven te bereiken en hieraan uitdrukking te geven op een eigen manier, zelfs al is deze levenswijze erg verschillend van de onze.

De verscheidenheid in de wereld is opwindend en uitdagend, het biedt ons alle mogelijkheden om ons fysiek en spiritueel te ontwikkelen. Als we accepteren dat de mensheid vanuit één bron is ontstaan, God, dan moet er daarom zeker een band bestaan tussen onze naaste en onszelf.

De relatie met het Goddelijke Zijn houdt in dat we allemaal zijn gezegend met een spirituele aanleg, dat is ons meegegeven om gedurende ons hele leven uit te kunnen putten. Om te leren onderkennen dat anderen ook met deze spirituele aanleg zijn gezegend is voor ons soms moeilijk en soms zelfs problematisch. We moeten dit echter wel leren te accepteren, want waar we moeite voor moeten doen, helpt ons juist om onze persoonlijke bewustwording te vergroten, en dat helpt ons dan ook weer vooruit op het pad van onze spirituele ontwikkeling.

Het is niet makkelijk om iedereen die je in je leven tegenkomt lief te hebben, en je vraagt je af of wij er in dit leven bij gebaat zijn als we inderdaad iedereen die we ontmoeten zouden

kunnen liefhebben. Onze Schepper moet zich hier in al Zijn wijsheid bewust van zijn geweest hoe wij, als mensen, zouden reageren op de grote verscheidenheid in de wereld. De zaken die wij aanmerken als negatieve aspecten, hoeven niet noodzakelijkerwijs door anderen ook zo ervaren te worden, en toch proberen we, als we er van overtuigd zijn dat onze visie juist is, situaties zo uit te leggen zoals dat voor ons te verklaren is. We zijn geneigd, vrij willekeurig, anderen dingen te vertellen waarvan wij denken dat dit het beste voor hen zal zijn, en we doen dat vanuit een persoonlijk oordeel over de daden van anderen. We gaan uit van onze eigen opvattingen als we een oordeel vellen over wat wij denken wat goed is voor anderen, en we gaan daarbij gemakshalve vaak voorbij aan alternatieve gezichtspunten. We zijn geneigd om standpunten over anderen in te nemen en dan te concluderen dat de standpunten van die anderen niet voldoen aan onze criteria. Toch zouden we de mogelijkheid open moeten houden dat wij het zijn die het bij het verkeerde eind hebben. Deze subtiele complexiteit van het menselijke gedrag is ingewikkelder dan wat wij op basis van ons beperkte begrip kunnen overzien en het is alleen aan de Goddelijke Inspirator om dit geheel wel te overzien en deze patronen in het leven te onderkennen.

Zo lang als de mensheid op deze wereld zal bestaan, zullen zich altijd situaties voordoen die het noodzakelijk maken om ons gevoel, ons intellect en ons bewustzijn te trainen. Er zullen altijd verschillen zijn in gewoonte, opvattingen, geslacht en achtergrond; allemaal dingen die een rijker geschakeerd patroon in de wereld laten zien. Wie zal zeggen dat rood belangrijker en beter is dan groen, dat blauw waardevoller is dan oranje, of dat geel meer zeggend is dan paars? Het is juist door kleuren te mengen in een veelheid van combinaties waardoor het perfecte schilderij geschilderd kan worden. Zo zijn ook de variatie in levensstijl en opvattingen essentieel voor een rijk geschakeerde en kleurrijke samenleving.

Wie zou ervoor kiezen om een leven te leiden in een variatie van grijskleuren in plaats van te genieten van een leven vol van kleur? Als we zouden leven in een wereld waarin we allemaal hetzelfde zouden uitzien, hetzelfde zouden zeggen, deden en reageerden, hoe lang zou het duren voor we het zouden uitschreeuwen omdat we iets anders wilden? We hebben die verschillen nodig voor uitdagingen, stimulans en om het beste in ons naar boven te brengen. Vooruitgang en ontwikkeling komen van diegenen die zowel zelf leren als het geleerde met anderen delen. Alleen door samen te werken en door het delen van kennis, hoop en verwachtingen, kunnen mensen het plan uitvoeren, op die manier zoals dat bedoeld is voor alles wat leeft.

Nu we de loftrumpet hebben afgestoken over de verscheidenheid, is het ook belangrijk om na te denken over datgene waarin we gelijk zijn. We hebben allemaal de mogelijkheid om lief te hebben en te verfoeien, te lachen en te huilen en hebben we onze voorkeuren en de dingen waar we niet zo van houden. We kennen allemaal het gevoel om bij een familie te willen horen, het gevoel van houden van en van saamhorigheid; we hebben allemaal onze verlangens en noden. We hebben ook de mogelijkheid om vriendschappen te sluiten en blijdschap te voelen bij diegenen voor wie het mee zit en begrip te ervaren voor diegenen bij wie het tegen zit. Dit zijn allemaal natuurlijke reacties, eigenschappen die we met elkaar delen zowel individueel als gezamenlijk, in verbondenheid met elkaar.

In aanvulling op de gevoelens die mensen hebben, zijn we ook gezegend met een intellect dat het ons mogelijk maakt om te leren, te onderwijzen en dingen te beargumenteren. We hebben ook de mogelijkheid om een hoger bewustzijn te ontwikkelen waardoor we ons meer bewust kunnen worden van onze spiritualiteit. Dit helpt ons om die speciale eigenschappen te ontwikkelen die bij ons als mensen horen, zowel individueel als gezamenlijk in verbondenheid. We horen bij elkaar als een ketting van verbondenheid die de gehele wereld

omvat, die naar voren en naar achteren uitrekt, en iedereen die het leven deelt in deze wereld met elkaar in verbinding brengt. We geven uiting aan die verbondenheid door van elkaar te houden en voor elkaar te zorgen, door iedereen hoop en geluk te brengen, ongeacht hun achtergrond of komaf. Onze liefde voor onze medemens moet daarbij iedereen betrekken zonder voorbehoud of uitsluiting en moet een afspiegeling zijn van de liefde die we van onze Vader, de Grote Inspirator ontvangen.

Alle vormen van leven stammen af van dezelfde spirituele energie, dezelfde krachtbron, omdat mensen en alle levende wezens zijn geschapen als een deel van de Grote Inspirator. God heeft de mensen geplaatst aan het roer van de boot, waarin we allemaal onze levensreis afleggen. Juist daarom is het zo belangrijk dat we de uitgangspunten van zorgen voor en delen met elkaar, accepteren als de uitgebreide gevarieerdheid van ons leven.

De verbondenheid tussen mensen impliceert liefde voor de medemens en het leven, maar het houdt ook in dat we een helder beeld moeten hebben van onze Schepper en zijn intenties voor ons leven. In ons streven om de verscheidenheid van de wereld te begrijpen en voor diegenen die daarin leven, bevoordelen we niet alleen onszelf maar ook diegenen die onder minder gunstige omstandigheden leven. Door compassie te voelen voor mensen die tegenslag en verlies ervaren, kunnen we het ons veroorloven om te onderkennen 'bij de gratie van God gaat het goed met mij'. Als we geraakt worden door de armzalige omstandigheden waarin anderen moeten leven, kunnen we ons ook voorstellen dat een verandering in omstandigheden ook ons gemakkelijk in minder fortuinlijke situaties had kunnen brengen.

We moeten deze omstandigheden als een voorbeeld nemen en anderen helpen waar en wanneer dat maar kan. Als we actief hulp en ondersteuning geven aan mensen in nood, dan zullen we de lange weg kunnen afleggen om het ware Bondgenootschap tussen Mensen te realiseren, en daarmee wordt dan van een idee een realiteit. Voor God hebben de complexiteit en de moeilijkheden van het leven een voorbestemd doel, ook al kunnen wij niet bevatten wat dat grote vooropgezette plan voor ons is. En misschien zullen we dat ook wel nooit helemaal kunnen bevatten.

Als wij proberen te leven vanuit een eerlijke en vooral een liefdevolle overtuiging en als we iets hebben verbeterd waarvan we ontdekten dat het niet goed was, dan hebben we een bijdrage geleverd aan een betere wereld; het maakt dan niet uit hoe klein deze bijdrage geweest is. Iedere stap en iedere gedachte die gedaan is vanuit liefde, draagt bij aan het grotere goed voor ons allemaal. We moeten een balans vinden in onze hoop hoe we een wereld kunnen creëren die, met inzet van anderen, iedereen gelijk behandelt in sociaal, economisch en politiek opzicht, ook al is die verandering misschien anders dan we zelf zouden willen. We moeten leren te begrijpen dat er vele manieren van leven en vele attitudes ten opzichte van leven zijn, die anders zijn dan de manieren van leven waarmee wij bekend zijn. Sommige samenlevingen en culturen zijn volstrekt anders dan de onze, en zij zullen dat ook blijven. Het is niet aan ons om onze idealen aan hen op te dringen. Als er hulp nodig is en als daarom gevraagd wordt, dan zullen we zeker voor ze klaar moeten staan om te helpen. Het ligt in de natuur van mensen om liever te leiden dan om geleid te worden. Hetzelfde geldt voor veranderingen; het is beter als ze spontaan van binnenuit opkomen dan dat ze van buitenaf worden opgelegd.

Het is verkeerd van ons om te denken dat wij spiritueel voorop lopen en verder spiritueel zijn ontwikkeld dan andere mensen of dan andere culturen omdat wij in de westerse leefwereld, meer ontwikkeld zouden zijn. Het is zelfs tegenovergesteld. Het moet worden gezegd dat

zogenaamd minder ontwikkelde samenlevingen zich veel meer bewust zijn van hun spiritualiteit en veel meer tevreden zijn met hun leven, dan wij dat zijn met ons leven. We neigen ernaar om oordelen te vellen gebaseerd op onze eigen ervaringen. Anderen hebben dezelfde rechten dat ook te doen. Het echte bondgenootschap ontstaat wanneer we gaan uitzoeken wat anderen echt nodig hebben, in plaats van dat we voor ze gaan invullen wat wij denken wat ze nodig hebben. We kunnen in dat geval nog wel eens tot de ontdekking komen dat ze helemaal niets van ons nodig hebben. Als anderen denken dat wij niets aan te bieden hebben, en als ze ook het idee hebben dat wij niets van ze kunnen / willen leren, dan moeten we gewoon maar afwachten en zien wat er gebeurt. De les voor ons is dan wel om er te zijn als we echt nodig zijn, maar we moeten nooit onze wil aan anderen op willen leggen.

We moeten begrijpen dat mensen manieren kiezen om hun leven te leiden die niet onze manier van leven zou zijn. Als hun keuze verkeerd zou zijn, dan zullen ze later merken dat ze daarmee ook hun spirituele groei kunnen hebben belemmerd. Het is dan hun les om dat te leren, en niet aan ons om dat te gaan onderwijzen. Dat houdt dan ook in dat we soms een stap terug moeten doen en moeten toezien dat anderen zichzelf eerst schade toebrengen voordat ze pas weer verder kunnen met hun levensreis. Het enige wat we dan kunnen doen, is om er te zijn met liefdevolle aandacht en attentie en om te helpen wanneer die hulp wordt gezocht.

We zien in het leven vaak het beste en het slechtste van de mensheid, een patroon wat zich vanuit de geschiedenis tot vandaag de dag steeds weer blijft herhalen. Onmenselijkheid van mensen ten opzichte van andere mensen, zien we op verschillende niveaus en met een vooringenomenheid zo oud als de mensheid zelf. Dit brengt onnodige strijd en destructie voort. Oorlogen en conflicten hadden in veel gevallen voorkomen kunnen worden als tolerantie in plaats van geweld de leidraad was geweest.

Nu we stil hebben gestaan bij het Bondgenootschap tussen Mensen, moeten we onderkennen dat we de planeet waarop we leven, ook delen met andere vormen van leven. Deze andere levensvormen moeten we omarmen in onze verbondenheid met de mensheid, omdat mensen slechts één van de vele vormen van leven zijn die op aarde voorkomen. Het is onze plicht om dat te onderkennen en respect op te brengen voor alle levensvormen op aarde.

Als wij een levensvorm gebruiken om onszelf in stand te houden of die nodig hebben om ons verder te helpen, dan moeten we daarvoor respect en compassie tonen. Er zullen momenten zijn dat we, om te kunnen overleven, een leven moeten nemen. Als we ons bewust zijn van de verantwoordelijkheid ten opzichte van het leven dat we nemen, dan moeten we dat respecteren en dankbaar zijn dat dit ons in de gelegenheid stelt om ons verder te kunnen ontwikkelen. Daarmee kunnen we onze dankbaarheid tonen en ons respect tonen ten opzichte van onze Grote Inspirator.

Wetenschappelijke ontdekkingen maken vaak melding van het bestaan van levensvormen waarvan we ons niet bewust waren. Wat voor toekomstige ontdekkingen kunnen we nog verwachten als we voortdurend in de weer blijven om deze kleine globe te blijven openleggen? Bij ieder nieuwe ontdekking kunnen we steeds weer een stukje van de onmetelijke grootheid van het universum ontdekken. We moeten ervan uitgaan dat we steeds weer het onverwachte zullen tegenkomen.

De wereld, en uiteraard daarmee het universum, is in een delicate en essentiële balans. We moeten kostte wat het kost deze balans in stand blijven houden. We staan aan de top van het leven op aarde, wij hebben de mogelijkheden en kennis die veel verder gaan dan welke andere vorm van leven waar wij ons leefklimaat mee delen dan ook. Wij zijn capabel om, bewust en

met compassie, de mogelijkheden te onderzoeken te overwegen en uiteindelijk te besluiten en de actie in te zetten die noodzakelijk is om die balans in stand te houden. We kunnen daarbij echter niet alleen maar instinctief reageren. Onze door God gegeven krachten zijn van dien aard dat we een grote mate van macht en kracht hebben om te besluiten over de koers van onze eigen toekomst en van de toekomst van onze planeet. Met deze kennis en wijsheid onderkennen we de noodzaak om de balans te zoeken en onze verantwoordelijkheid te nemen voor het leven waarmee we deze planeet delen. Het leven op aarde brengt ons in contact met onnoemelijk veel vormen van leven waar we op de een of andere manier een relatie mee hebben.

We kunnen zeggen dat mensen helemaal of bijna helemaal aan de top staan van de ontwikkelde vormen van leven op aarde. Dit moet teweegbrengen dat we ons bewust zijn van de verantwoordelijkheid om er dan ook zorg voor te dragen. Als we in overweging nemen dat onze vorm van leven een bevoorrechte positie geeft in de wereld, dan geeft deze vooraanstaande positie ons ook een rol die op vele manieren superieur is aan de andere vormen van leven op aarde. Deze positie geeft ons veel rechten, maar drukt ons ook met onze neus op onze verantwoordelijkheden. Als we stellen dat andere levensvormen een ondergeschikte rol hebben, dat sommigen zelfs bestaan om het menselijke ras te dienen, dan moeten we ook onderkennen dat we een verantwoordelijkheid naar die vormen van leven toe hebben. Onze behandeling van andere levensvormen moet daarom in het verlengde liggen wat we zelf van onze schepper verwachten: aandacht, voeding en bescherming. We moeten alle vormen van leven behandelen op de manier zoals we zelf behandeld willen worden.

Liefde, respect en begrip zijn onafscheidelijk. Echte Verbondenheid is gebaseerd op deze drie aspecten van menselijk leven omdat ze de basis vormen voor een vreedzaam en begripvol bestaan dat, als ze universeel zou kunnen worden toegepast, een oplossing zou kunnen bieden voor de ziekten die onze wereld heden ten dage in zijn grip heeft. De diversiteit en opwinding van het leven blijven bestaan, maar het is onze reactie op deze uitdaging in het leven die ons waarde geeft als fysieke en spirituele wezens. De opbrengsten van ons succes is dat toekomstige generaties echt zullen begrijpen wat de echte betekenis van het Bondgenootschap tussen Mensen is; omdat ze een wereld zullen hebben geërfd waarop wij, en later ook zij, trots kunnen zijn.

3^e Principe:

Het Samenkomen van de Geesten en De Zorg van de Engelen

Het samenkomen van de geesten

De gave van het mediumschap is een kostbaar bezit en zou alleen verder ontwikkeld moeten worden om Leven en Dienstbaarheid passend in dienst te stellen van de God van Leven. Toch, als we de ware wijsheid bezitten, dan zullen we ons realiseren dat het mooiste cadeau in het leven is, om in nauw contact met de Geestenwereld te leven, omdat we dan weten dat de liefde en de intimiteit van onze contactpersonen in de geestenwereld vloeit van ziel naar ziel, en niet door de technische kundigheid van een vriendelijk medium.

George F. Berry
The Seven-Pointed Star

Het derde principe van SNU spiritualisme is een erkenning van het feit dat communicatie mogelijk is met een wereld waar het leven verder gaat, daar waar onze aardse wereld eindigt. Dit principe bevestigt dat de Spiritualisten weten dat het leven een continu doorgaand proces is, en dat, wanneer we deze fysieke wereld verlaten, we verder gaan in een andere, niet aardse, staat van zijn. God heeft, in al zijn wijsheid, de mogelijkheden gecreëerd dat communicatie tussen deze wereld en het etherische koninkrijk plaats kan vinden. Deze communicatie is geen idee van diegenen die het Spiritualisme aanhangen, maar het is een resultaat van diepgaand onderzoek dat vele jaren heeft geduurd.

Als we naar het woord samenkomst (communion) kijken, dan wordt dat woord door Spiritualisten gebruikt in de betekenis van het delen, en dan in het bijzonder het delen van gedachten, gevoelens en kameraadschap. Het deelnemen aan en het delen van, is belangrijk in de Spirituele filosofie, omdat we weten dat in dit delen de essentie van de Spirituele filosofie besloten ligt. Een doorgaand proces is van delen en meedelen, zonder begrenzingsen, tussen de fysieke en de geestenwereld.

Als we het idee hebben geaccepteerd dat we gedachten en gevoelens kunnen delen, dan kunnen we dat idee doortrekken naar de manier waarop we dit delen, en dat is door middel van uitwisseling van informatie. In dat aspect van samenkomen hebben we het over de communicatie tussen twee individuele geesten; sommigen van die geesten bewonen een fysiek lichaam en leven onder aardse omstandigheden, en anderen hebben geen fysieke vorm (meer) en verblijven in de etherische, niet aardse, leefwereld. Net zoals we hier op de aarde verschil zien bij mensen in hun spirituele ontwikkeling, zien we hetzelfde ook in de geestenwereld; ook daar zijn verschillende niveaus van spirituele evolutie.

Zoals de mensen uit de geestenwereld waarmee we communiceren spirituele geesten zijn die geen fysiek lichaam (meer) hebben, zo hebben we op aarde ook spirituele geesten die (nog) wel een fysiek lichaam hebben. Desalniettemin, zowel zij daar als wij hier, het zijn allemaal geesten en daarom is de samenkomst van geesten een echt verbond tussen spirituele lichamen. Bij deze spirituele samenkomst brengen we spirituele communicatie tot stand, dat is de spirituele verbondenheid tussen onze spirituele helpers, onze geliefden in de geestenwereld en onszelf.

Spirituele communicatie is een fantastische manier om contact te maken tussen de twee werelden, want daardoor kunnen we diegenen samenbrengen die verblijven in het koninkrijk van de geestenwereld en diegenen die verblijven in een fysiek lichaam.

Het contact met de geestenwereld stelt degenen daar in staat om te onderwijzen, raad te geven en boodschappen door te geven aan degenen waarmee ze zijn verbonden zijn/waren in de materiële wereld. Samenkomst is verbonden zijn met de uitgangspunten van een gemeenschap, en daarom kunnen we met anderen in onze spirituele familie gevoelens en emoties delen. Want het is door communicatie dat we ideeën, voorgenomen plannen en informatie met elkaar bespreken.

Het Latijnse woord *communio* betekent wederzijdse participatie. Zo kan ook de Gemeenschap van Geesten vanuit deze invalshoek bekeken worden; een wederzijdse participatie tussen de geestenwereld en de materiële wereld. We geloven allemaal dat we met anderen in gemeenschappelijkheid, gedachten, gevoelens en verlangens kunnen delen die veel verder gaan dan je met woorden zou kunnen uitdrukken. We zeggen wel dat we ‘opgaan’ in de natuur, waarbij we verbale expressie of ideeën ver achter ons laten. Daarbij bereiken we dan een punt dat ons spirituele hart reageert en verbinding maakt met onze gevoelens en emoties. Dat kan komen door: een zonsondergang, het zingen van een vogel, de schoonheid van een bloem, geraakt worden door muziek; al deze ervaringen maken veel gevoelens in ons los en kunnen toch vaak niet goed in woorden worden uitgedrukt. Deze gevoelens en reacties kunnen niet wetenschappelijk worden onderzocht, we kunnen ze niet kwantificeren of ze meetbaar maken en toch zullen we nooit deze gevoelens of het belang daarvan in twijfel trekken.

Er is een ‘ZIJN’. En datgene of diegene die ‘IS’ kan nooit worden vernietigd, ook de geest daarin kan nooit worden gedoofd, of dat nu in een individueel verschijnen is of als onderdeel van een groter verband zoals de vibratie van de ‘Geestelijke Energie’. Materie kan van vorm veranderen maar de energie die deze materie in zich had - het vitale element van het ZIJN – zal een andere geleider vinden waarbinnen deze energie zich weer kan manifesteren en waardoor het weer contact kan maken met de omgeving, wat voor soort omgeving dat dan ook mag zijn.

Er zijn veel bewijsbare boodschappen die als feiten de vaststelling ondersteunen waarop we voor ons zelf kunnen vaststellen dat we na dit aardse leven doorleven in de geestenwereld. De informatie die vanuit de geestenwereld met ons wordt gedeeld is dat onze overleden geliefden verder leven, en dat zij een bewust en actief spiritueel leven leiden. Als men kan accepteren dat dit waar is, dan kan dit begrip verder door getrokken en dan kan men zich realiseren dat onze dierbaren in staat zijn, om ook nadat ze niet meer in fysieke vorm verder leven, toch een grote ondersteunende invloed op ons leven uit oefenen.

Vanuit de boodschappen die vanuit de geestenwereld zijn doorgegeven, kan worden vastgesteld dat onze dierbaren die overgegaan zijn, voortdurend op ons letten, en dat ze met niet aflatende zorg waken over ons welzijn. Het is hartverwarmend om steeds verzekerd te zijn van deze voortdurende zorg, het effect hiervan is dat we ons gesteund en gesterkt voelen bij tegenslagen op onze aardse levensreis. Met de ondersteuning van de geesten ontvangen we de kracht om die situaties te overwinnen die een goede gezondheid, geluk en toekomstmogelijkheden zouden kunnen ondermijnen. We moeten eeuwig dankbaar zijn voor de steun en betrokkenheid van onze geestesvrienden omdat ze ons via dit kanaal spiritueel voeden.

Een algemeen geaccepteerd gezichtspunt betreffende verbondenheid van geesten is dat het de intentie heeft om mensen te helpen om hun gedachtewereld en verwachtingen open te stellen voor de levenslessen van hun meesters en van de leiders waar ze in geloven.

Veel woorden van wijsheid en gratie zijn vanuit de geestenwereld aan ons mensen doorgegeven, waarbij de geestenwereld dit kanaal gebruikt om lessen over de zin van het leven, zielskracht en spirituele ontwikkeling door te geven. Samenkomen in de Spirituele zin heeft de intentie om bij mensen hun hart en verstand open te stellen voor de oneindige waarheid omdat ook zij, in essentie genomen, spirituele wezens zijn. Als zij dit erkennen dan zullen zij hun eigen spirituele aanleg gaan begrijpen. Daardoor zal hun spirituele gevoeligheid gaan toenemen, een nieuwe wereld opent zich dan voor ze. Op het moment dat mensen hun fundamentele spirituele aanleg gaan erkennen dan zullen zij ook gaan zien dat spiritualiteit niet alleen voor hen een realiteit is, maar ook voor ieder ander, zelfs als die ander dat (nog) niet bij zichzelf erkent. Als de dageraad van de spirituele werkelijkheid doordringt tot het menselijk bewustzijn, dan zullen mensen zich ook gaan realiseren dat dit essentiële, geestelijke contact mensen, met diverse achtergronden, samenbrengt.

We accepteren in ons fysieke leven dat we veel ervaringen opdoen, en dat deze niet tot stof zullen vergaan, maar dat ze bij ons zullen blijven en dat we deze ervaringen ook met ons meenemen op het moment dat we overgaan naar de geestenwereld. Het is God's intentie dat we een goed en productief leven leiden met de bedoeling dat we daardoor onze spiritualiteit en onze medemenselijkheid ontwikkelen in een harmonieuze wisselwerking met de medereizigers op onze levensreis. Wat is dan natuurlijker dan dat wij, als we de overgang maken naar de geestenwereld, de resultaten van onze toegenomen spirituele ontwikkeling gaan gebruiken, en dat we niet alleen van onze eigen ontwikkeling gebruik kunnen maken, maar ook van die van onze medereizigers.

Als we kunnen accepteren dat we kunnen opgaan in (communiceren met) de natuur, dan is het geen grote stap om voor te stellen en te accepteren dat we ook kunnen samenkomen met de geesten. Het Vader/God/MoederAarde/MoederNatuur-concept van onze Schepper komt overeen met veel andere religieuze filosofieën, en daar zou uit voort moeten komen dat we contact kunnen maken met een deel van al deze levenskrachten. En als we dat dan kunnen met een deel van deze levenskracht, waarom zouden we er niet naar streven om dat te doen met de alle levenskrachten? We hebben met anderen gemeen dat we gevoelens, emoties en vriendschap met ze delen, daarom kunnen we niet uitsluiten dat er een verbondenheid is tussen het individuele aspect van het contact met de geestenwereld en het contact met de Grote Inspirator zelf. In antwoord op het aanboren van deze diepere lagen in onszelf, datgene wat heel diep in ieder van ons verborgen ligt kunnen we door het Hogere Zijn diep in onszelf aanwijzingen, sturing en hulp ontvangen ten behoeve van onze eigen geest. Ook als we accepteren dat we, objectief gezien, op ons huidige kennisniveau aan onze grens gekomen zouden zijn, subjectief gezien weten we dat onze potentie zonder grenzen is en dat we schepselen zijn met oneindige en ongekende mogelijkheden.

We zullen ook moeten accepteren dat we, op ons huidige niveau van ontwikkeling nog een heel lange weg te gaan hebben. Als we verwachten dat we direct uit de Oneindige Bron van kennis en wijsheid zouden putten, dan zetten we te hoog in. Eenvoudig gezegd, de inspirerende energie die naar ons toekomt, moet worden omgezet naar een niveau waarop we het makkelijk kunnen ontvangen. Deze energie moet worden gefinetuned, zodat we de informatie niet alleen kunnen ontvangen, maar ook nog kunnen begrijpen. Net zoals we een transformator nodig hebben om het voltage van elektrische energie om te zetten, zo is het ook noodzakelijk om de spirituele vibraties van pure zuivere liefde en wijsheid zo af te stemmen en om te zetten dat die kunnen worden opgenomen door menselijke harten en zielen. Het 'bereik' van deze vibraties is afhankelijk van het niveau van spirituele ontwikkeling van de ontvanger waarvoor deze spirituele communicatie is bedoeld.

We zijn bevoorrecht dat onze contactpersonen in de geestenwereld hun energie zo goed op een juiste golflengte afstemmen, zodat ze contact kunnen maken op ons niveau, waarmee goede en inspirerende contacten tot stand gebracht kunnen worden. In aanleg is het mogelijk om met ieder van ons contact te hebben met contactpersonen in de geestenwereld, maar de mate waarin de informatie kan worden ontvangen is sterk verschillend en hangt af van de natuurlijke aanleg en gave van de ontvanger hier op aarde. Het is niet noodzakelijkerwijs zo dat wie de spirituele levensfilosofie omarmt en daarmee dus een Spiritualist wordt, ook automatisch kan communiceren met de geestenwereld.

Het is heel belangrijk om duidelijk te stellen dat communicatie met **onze** contactpersonen in de geestenwereld nooit in de plaats kan komen of van invloed kan zijn op onze eigen verantwoordelijkheid en de keuzes die we in ons leven maken. De ervaringen in ons leven zijn altijd het resultaat van onze eigen gedachten, keuzes en van de dingen die we doen. Maar net zoals goede ouders hun kinderen helpen en aanmoedigen, zo zien we ook dat onze Vader/Moeder God ons kan helpen. Om ons in staat te stellen de geestelijke communicatie tussen ons en degenen in de geestenwereld tot stand te brengen, heeft onze Grote Inspirator ons geholpen en aangemoedigd om deze gave te onderkennen en te ontwikkelen. Hij heeft dat gedaan op dezelfde manier waarop wij ook onze eigen kinderen helpen en aanmoedigen.

De zorg van de Engelen

Engelen die zorg voor ons dragen moeten worden gezien in hun rol als de Goddelijke Helpers van God. Door middel van hun tussenkomst kan Hij Zijn wil en plannen aan ons bekend maken. Engelen stellen zich in dienst van God en handelen vanuit die dienstbaarheid met als doel het bevorderen van het welzijn van Zijn andere scheppingen. Engelen hebben niet op aarde geleefd in een fysieke vorm. Ze zijn onsterfelijke, bovenaardse wezens en bezitten de meest pure vorm van spiritueel bestaan.

De primaire taak van de engelen is om God te dienen en Hem te eren, maar daarnaast hebben zij een heel belangrijke taak als Gods directe afgezant naar de mensheid. Ze geven invulling aan die rol door mensen bescherming en ondersteuning te bieden en door ze aan te moedigen gedurende hun aardse levensreis. Deze boodschappers van God brengen ons liefde en begrip en ze zorgen ervoor dat wij onze eigen spirituele aanleg en de spirituele wereld beter kunnen bevatten. Ze stellen ons in staat om ons bewust te worden van Gods plan en ook onze eigen rol in dat grote plan. Zij kunnen ons laten zien hoe wij onze spirituele ontwikkeling kunnen verdiepen.

We herkennen de engelen eigenlijk het best als ‘beschermengelen’. Deze term kan alleen gebruikt worden voor die engelen die de speciale verantwoordelijkheid hebben om ons als individuele mensen te helpen om in contact te komen met onze echte levensbestemming hier op aarde. Beschermengelen zijn het dichtst bij ons als we in de problemen zijn en hulp nodig hebben. Ze proberen ons te helpen door hulp en steun aan te bieden. Dat doen ze met veel liefde, en alleen met het doel om onze moeilijke omstandigheden te verzachten. Om ons uit die moeilijke omstandigheden te halen bieden ze ons het licht van de eeuwige waarheid aan; ze zijn blij en tevreden als het ze gelukt is om ons weer gelukkiger te laten zijn.

In de geestenwereld zijn verschillende niveaus van ervaring en verkregen wijsheid. Engelen kunnen ons in contact brengen met deze wijsheid en kennis. Veel mensen op aarde kunnen getuigen van de veranderingen die in hun leven hebben plaatsgevonden die een direct resultaat zijn van interventie door engelen. De interventies van engelen staan erom bekend dat

zij heilzame effecten hebben op die momenten in ons leven als we in gevaar of ziek zijn of hulp nodig hebben. Zij proberen ook hun hulp aan de wereld aan te bieden in een breder verband, met als doel de verbetering van de leefomstandigheden van de mensen hier op aarde. We moeten echter wel met nadruk stellen dat, hoewel de interventies van engelen voor het verbeteren van onze omstandigheden is, dit ons niet vrijpleit van onze eigen verantwoordelijkheid om ons leven te leiden in overeenstemming met ons eigen geweten. Wij zijn persoonlijk verantwoordelijk om de consequenties van ons leven te dragen. De kracht van de engelen is om ons daarin te steunen en te helpen.

In feite zijn we dubbel gezegend als we zowel omringd worden door de liefhebbende zorg van onze spirituele helpers uit de geestenwereld als ook beschermd te worden door buitenaardse wezens die zich bevinden op het hoogste niveau van geestelijke ontwikkeling. Het is een enorme geruststelling om te weten dat we, als we ons aardse levenspad bewandelen, kunnen terugvallen op steun uit zowel de geestenwereld als vanuit het Goddelijke koninkrijk. Met de steun en aanmoediging van deze twee liefhebbende aspecten vanuit Gods Schepping, is het voor ons mogelijk om de dagelijkse beslommeringen van ons leven op een goede manier het hoofd te bieden. We weten dat we, met de aanwijzingen van de toegewijde geesten en de ondersteuning van engelen, langzaam maar zeker toegroeien naar het besef het grote plan achter, en onze voorbestemming voor ons leven hier op aarde.

Het derde principe van SNU Spiritualisme ondersteunt de bewering dat mensen contact kunnen maken met individuele geesten en hoger ontwikkelde entiteiten en bevestigt dat mensen zowel met ze kunnen samenkomen als communiceren. We weten, meer nog dan dat we zouden geloven, dat het leven doorgaat na het fysieke overlijden en dat levende mensen kunnen communiceren met diegenen die niet langer over een fysiek lichaam beschikken. Vanuit persoonlijke ervaring, en door diepgaand en gedetailleerd onderzoek van de bewijzen, hebben Spiritualisten zowel persoonlijk al gezamenlijk het punt bereikt waar ze kunnen vaststellen dat de geest voortleeft en dat de communicatie met de geestenwereld naar volle bevrediging is bewezen.

De filosofie van SNU Spiritualisme is gebaseerd op het simpele concept dat er een grote creatieve kracht is die we God noemen. De gehele mensheid is een deel van die grote energiebron en kan daar nooit van gescheiden worden. In aanvulling daarop, onder de juiste omstandigheden, is het mogelijk dat mensen kunnen communiceren met andere, individuele delen van die ene grote krachtbron. Nu, nadat alle mogelijkheden zijn onderzocht, zijn de Spiritualisten tot de conclusie gekomen dat dit de meest logische en natuurlijke interpretatie van de onderzochte feiten moet zijn. Het is eigenlijk heel eenvoudig er is geen enkele kracht in het universum die kan putten uit een andere bron dan de bron van God.

Door de eeuwen heen hebben mensen contact gemaakt met de geestenwereld om te kunnen communiceren met hun overleden dierbaren en om van hun spirituele leraren te kunnen leren over wijsheid en waarheid. Spiritualisten zetten deze lijn voort en leveren daarbij het bewijs dat het leven, ook na de fysieke dood, doorgaat. Het is aan ieder individu zelf om vast te stellen of dit bewijs voor hem / haar overtuigend genoeg is om te geloven dat het leven na de dood doorgaat. Onze Grote Inspirator heeft ieder van ons de talenten en de mogelijkheden gegeven om zelf weloverwogen besluiten te nemen. Het is daarom bijzonder ongepast om anderen voor ons besluiten te laten nemen in plaats dat wij zelf dat zelf doen met behulp van onze, door God gegeven, mogelijkheid om zelf wel overwogen beslissingen voor ons leven te nemen.

Er is geen enkele aardse tussenpersoon is nodig, hetzij persoonlijk, via een boek, plaats of doctrine, om met zekerheid te kunnen stellen dat het leven na dit leven doorgaat. Het enige wat nodig is om spiritueel op een hoger niveau van ontwikkeling te komen, is een onbevooroordeelde levensinstemming en liefde voor de wereld om ons heen. Onze menselijke ervaring laat ons ervaren dat we inderdaad in contact staan met spirituele energie en krachten om ons heen en dat we geïnspireerd worden door muziek, kunst, schoonheid en liefde. We kunnen vanuit liefde communiceren met onze familie, vrienden en geliefden terwijl zij op aarde zijn, en het perspectief van de ervaring die wij dood noemen, heeft daar geen enkele invloed op. Liefde, compassie en zorg gaan gewoon door zowel in dit leven als in het volgende leven. Juist door het spiritueel samenkomen, weten we dat we nooit alleen zijn tijdens onze aardse levensreis.

4^e Principe:

Het eeuwig voortbestaan van de menselijke ziel.

Het eeuwig voortbestaan van de menselijke ziel

Het vierde principe van SNU Spiritualisme, bevestigt het geloof dat het leven doorgaat na het fysieke leven. Als we ervan uit gaan dat het eeuwigdurend voortbestaan het beginpunt van deze ontdekkingsreis is, dan roept dat grote dankbaarheid op voor de Goddelijke levenskracht die de mensheid geschapen heeft, en in stand houdt. Mensen zijn een integraal deel van deze Goddelijke levenskracht en het is niet voorstelbaar dat deze levenskracht nooit bestaan zou hebben, noch dat die ooit zou kunnen ophouden te bestaan. Het leven gaat, van nature, continu door. Als God nooit ophoudt te bestaan en de mens een onafscheidelijk deel vormt van God, dan kunnen we niet anders doen dan het idee accepteren dat ook het leven van mensen nooit ophoudt.

Veel religieuze filosofieën, anders dan het Spiritualisme, accepteren het concept van het leven na de dood. Maar er zijn er maar weinig die, zoals het Spiritualisme dat doet, ervan uitgaan dat de menselijke ziel zich voortdurend blijft ontwikkelen, ook na het overgaan van de fysieke naar de geestenwereld. Om dit filosofisch uitgangspunt te ondersteunen hebben Spiritualisten aan de hand van observatie en empirisch onderzoek zoveel bewijs verzameld dat ze op basis daarvan dit uitgangspunt voldoende kunnen onderbouwen. Het is de opeenstapeling van deze bewijzen die de basis vormt van de stelling van Spiritualisten dat het menselijke bewustzijn en de menselijke identiteit na de fysieke dood doorleven.

Het eeuwigdurend voortbestaan is gebaseerd op het bewijs van overleving dat zich door de jaren heeft gemanifesteerd. Veel mediums met verschillende achtergronden hebben door de jaren heen sterk en onweerlegbaar bewijs aangedragen voor zowel onderzoekers als voor leken. De energie en krachten van de geesten is nauwgezet in kaart gebracht door groepen mensen die voorzichtig, nauwkeurig en geduldig onderzoek hebben gedaan om deze resultaten te bewijzen en te onderbouwen. Dit bewijs heeft vastgesteld dat de ziel zijn bewustzijn, karakter, intelligentie en persoonlijkheid na de fysieke dood behoudt. Het is ook mogelijk gebleken om door mediamieke contacten informatie te verkrijgen over persoonlijke zaken en speciale karaktertrekken waarmee de identiteit van de overleden personen kon worden vastgesteld. De bijzondere aspecten van onze persoonlijkheid zoals emoties, herinneringen, toekomstverwachtingen, liefde, angsten, gevoel voor humor enzovoort, blijven een integraal onderdeel van ons uitmaken. Deze onderscheidende karaktereigenschappen blijven herkenbaar voor diegenen waar we contact mee hebben gedurende de verschillende stadia van ons leven. Gedetailleerde en overtuigende details kunnen doorgegeven worden van overledenen naar mensen op aarde. Door middel van mediamiek contact wordt de informatie doorgegeven waarmee onomstotelijk de identiteit van degene uit de geestenwereld die het contact zoekt, kan worden vastgesteld. Het is desalniettemin aan ieder van ons om vast te stellen of de doorgegeven informatie uit het etherisch koninkrijk voor ons voldoende overtuigend is.

Als we accepteren dat het leven niet ophoudt te bestaan, dan moeten we vervolgens wel vaststellen wat het is dat voortleeft. De ziel en de geest worden verondersteld één en dezelfde te zijn, en dat betekent dan dat de onsterfelijke geest een component van het levende lichaam is. Het is dit element wat de scheiding van het aardse lichaam overleeft. In de onsterfelijke geest/ziel wordt de ontwikkeling en evolutie die tot zoverre is bereikt opgeslagen en laat daardoor de persoon in al zijn schakeringen tot uitdrukking komen. Ieder van ons wordt

geboren met een geweten en als een geest van liefde, onschuld en puurheid. Door onze ervaringen in dit menselijke leven, ontwikkelen we ons karakter en onze persoonlijkheid, deze kenmerken maken ons tot die ene unieke persoon. Dit bewustzijn nemen we mee na onze overgang naar de geestenwereld, en deze onderscheidende persoonlijke aspecten en eigenschappen komen in de mediamieke communicatie steeds weer naar voren.

Het vierde principe specificiert de ‘menselijke ziel’. Als Spiritualisten accepteren we dat ieder mens die ooit op aarde heeft geleefd, of hier in de toekomst zal leven, altijd zal blijven voortbestaan tot het einde der dagen. Maar het moet wel gezegd worden dat het eeuwig voortbestaan niet is voorbehouden aan mensen, maar dat ook andere vormen van leven voortleven na hun dood. We kunnen daarmee vaststellen dat alles wat leeft zal delen in het eeuwig voortbestaan. Dat hoeft echter niet in te houden dat ieder individuele vorm van leven voor eeuwig zal voortleven in dezelfde vorm. Het is heel goed mogelijk dat sommigen, in tegenstelling tot hun aardse bestaan, voort zullen leven in een andere vorm. Wat we echter wel kunnen accepteren is dat de geest van alle leven blijft voortbestaan, ook als de vorm is veranderd.

Het concept van continuïteit is onderdeel van voortdurende spirituele groei, toenemend begrip en wijsheid. Als we alle antwoorden al zouden kunnen weten gedurende ons menselijke verblijf op aarde, waar zouden we dan de uitdagingen en mogelijkheden kunnen vinden die ons prikkelen voor onze intellectuele groei en spirituele evolutie in de toekomst?

Vanwege het eigene en de onvoldoende bekendheid van hetgeen er na dit fysieke leven komt, is het bijna onmogelijk om toekomstige, niet aardse vormen van het leven in een goed perspectief te plaatsen en dan vooral ook de manier waarop wij daarin zullen participeren. Hoe kunnen we ideeën van tijd, ruimte en beweging daarin begrijpen wanneer we in ogeschouw nemen dat we die begrippen nu bezien vanuit volstrekt andere referentiekaders? Als we altijd diep onder de zeespiegel geleefd zouden hebben, onder een enorme druk, in een compleet natte omgeving, dan is het moeilijk voor te stellen wat het inhoudt om te leven onder droge omstandigheden met maar een fractie van de druk die we gewend zijn. De condities in het volgende deel van ons leven verschillen enorm van de omstandigheden waar we in het hier en nu leven. Het gaat daarom ons begripsvermogen te boven om volledig greep te hebben op de immensheid en de oneindigheid van zo’n leefmilieu.

Om die reden zullen Spiritualisten nooit een kant en klaar antwoord geven op vragen als: ‘Hoe zal het zijn in de geestenwereld?’ of ‘Wat gebeurt er met me als ik overlijd?’. De kennis die we hebben is gebaseerd op informatie die ons gegeven is door mensen nadat ze zijn overleden. We accepteren dat iedereen hier op aarde zich voorbereidt op basis van de manier waarop hij / zij het leven op aarde heeft vormgegeven, op de plaats waarin hij zichzelf terug zal vinden nadat hij is overleden. Sommigen zullen een heel gelukkige plaats vinden waar zij omringd worden door vrienden en door liefde, terwijl voor anderen de plaats waar zij terecht zullen komen net zo donker zal zijn als de plaats waarin zij leefden gedurende hun fysieke betsaan.

Maar hoe donker de plaats ook is die iemand voor zichzelf heeft gecreëerd, is er altijd een mogelijkheid voor hem om over te gaan naar een plaats van licht. Want zelfs al stelt hij zijn plaats niet op prijs, er is altijd, en zonder uitzondering, liefde die hem omringt. Onder deze omstandigheden is een persoon altijd omgeven door wezens van licht en liefde van wie het doel is om ieder individu vooruit te helpen naar betere en gelukkiger plaats. Niemand is ooit afgesneden van de alomvattende liefde van de Goddelijke Kracht.

Het maakt niet uit hoeveel iemand door mensen is veroordeeld of hoe hij zichzelf wellicht veroordeeld heeft, iedereen draagt de altijd aanwezige vonk van Goddelijkheid in zich, en dat is het element van God waardoor het mogelijk is voor de mens om contact te blijven houden met zijn eigen spiritualiteit. Spirituele ontwikkeling is onvermijdelijk. We kunnen het niet stoppen; we kunnen het wel tegenhouden voor langere tijd, maar vroeger of later zullen we toch weer verder willen. Deze wil om verder te gaan kan ontstaan door interne of externe spirituele druk. Op zijn tijd, en dat mag in aardse termen een heel lange tijd zijn, zal iedereen 'het licht zien' en dan voor zichzelf zeker weten dat hij wil bewegen, bewegen naar dat licht toe. Er is nooit dwang, alleen liefdevolle uitdaging. Niets in het universum blijft permanent statisch en God zal er ook zeker voor zorgdragen dat altijd alles zal blijven bewegen.

Dat we voortleven in een andere hoedanigheid na ons menselijke, aardse, leven is geen nieuw concept. Veel mensen geloofden dat vele jaren geleden al. Ook de oudere religies waren overtuigd van een continuerend spiritueel bestaan na de dood. Voor onze voorouders was het heel natuurlijk dat hun voorouders overgingen van een staat van fysiek zijn naar een staat van etherisch zijn. Onze voorouders geloofden ook dat hun dierbaren die fysiek overleden waren maar spiritueel doorleefden, van invloed konden zijn op voorvallen op aarde aangaande hun nabestaanden hier. In vroeger jaren behandelden mensen hun voorouders als zij zich als geest openbaarden: met hetzelfde respect als toen zij nog op aarde leefden. Dit concept maakt onderdeel uit van veel verschillende religies over de gehele wereld. Maar het Spiritualisme onderscheidt zich van die andere religies vanwege de acceptatie van een actieve communicatie met de geestenwereld, waarbij informatie en aanwijzingen vanuit de geestenwereld wordt overgebracht naar de ontvangers hier op aarde.

Sommige mensen geloven dat wie hulp accepteert van dierbaren uit de geestenwereld, zich het recht ontnemt om het leven te leiden op de manier die men zelf zou willen. Het enige antwoord hier op is dat God in al Zijn wijsheid ons onze vrije wil, in alle aspecten van het leven, heeft gegeven. Daarom is het altijd aan ons om aangeboden hulp ter harte te nemen of naast ons neer te leggen. We zijn in die positie waarin wij de mogelijkheid hebben om situaties te doorzien en te onderzoeken, en op basis van deze resultaten kunnen we zelf een gefundeerd standpunt innemen. Informatie die tot ons komt van diegene die in het koninkrijk van de geesten verblijven heeft alleen de intentie om te helpen en te dienen als leidraad op basis waarvan wij onze eigen conclusies kunnen trekken. Deze hulp verstoort niet ons recht om onze eigen beslissingen te nemen of om zelf de consequenties te dragen van de dingen die we doen. We kunnen nooit de verantwoordelijkheid voor onze beslissingen afschuiven op anderen.

Hoe individuele groei verkregen kan worden is weinig bekend. We weten dat er eindeloze mogelijkheden voor ons zijn om verder te groeien in liefde en kennis, maar of deze groeimogelijkheden alleen maar liggen in een route recht vooruit of dat deze ook verkregen worden door terug te gaan naar eerder opgedane ervaringen, is niet bekend. We moeten ons altijd openstellen om te leren van alle bronnen en we moeten bereid zijn om onze opvattingen en opinies te wijzigen. Want ook het loslaten van opvattingen, waar we al lang en strak aan vasthouden, kan ons mogelijkheden bieden om nieuwe ervaringen en kennis op te doen, wat dan weer leidt tot nieuwe inzichten.

Iedere conclusie die we trekken is alleen gebaseerd op hetgeen wat we weten in het hier en nu. De Spiritualistische filosofie is gebaseerd op de realisatie dat er nooit een finale conclusie is of ooit getrokken zal kunnen worden. Alles blijft altijd bewegen. De inzichten die we hebben zijn afhankelijk van het stadium waarin we op dat moment in ons leven zijn. We zullen ook

nooit alle antwoorden weten, vooral ook omdat we nog geen fractie van alle vragen kennen. We zullen wel altijd onderweg zijn in onze zoektocht naar de betekenis van ons leven en onze plaats in dat leven. Er bestaat geen hemel en ook geen hel. Er bestaan alleen maar situaties waarin we onszelf tegenkomen als resultaat van onze eigen gedachten, gezegden en ons handelen. ‘We zullen oogsten wat we zaaien’, en dat is heel belangrijk in ons denken over de aspecten van de continuïteit van het leven.

De manier waarop we geloven, bewuste acties, verlangens, hoop, toekomstdromen, acceptatie of afwijzing, niets daarvan heeft enig effect op het feit dat het leven een continu proces is. Spiritualisme heeft als basis van haar filosofie het accepteren van het idee dat iedereen deel is van de continuïteit van het leven. Iemand zal niet overlijden in de zin dat hij zal ophouden te bestaan; niets kan daar iets aan veranderen. Er zijn gevestigde en onontkoombare wetten van zowel de fysieke wereld als van de geestenwereld. Bijvoorbeeld, iemand zou kunnen geloven dat hij een ketel met water kan vullen en op het vuur zetten, en dat het water dan niet zal gaan koken. Wat iemands persoonlijke verlangen ook is, de natuurwet bepaalt dat het water toch echt zal gaan koken. Met het continue voortbestaan is hetzelfde; het is onontkoombare consequentie van het leven. Een persoon kan niet ‘niet doodgaan’ en kan ook niet ‘niet voortbestaan’. Er is een gezegde: ‘je kunt niet doodgaan aan het leven in jou’ en dat is precies hoe Spiritualisten erover denken.

Waar een individu echter wel invloed op heeft, is de kwaliteit van het leven dat hij gaat leven na zijn dood. Men moet zijn fysieke leven leiden gebaseerd op de hoge kwaliteit zoals die wordt gesuggereerd door alle religieuze filosofieën. Een leven waarin men leeft vanuit respect en liefde zowel voor hem zelf als voor anderen. Men moet inzetten op het beste voor zichzelf en anderen en blijven zoeken naar het beste voor zichzelf terwijl men anderen helpt te onderzoeken wat weer het beste voor hen is. Als individuen kunnen we alleen maar de controle hebben over één leven en daaromtrent besluiten nemen; namelijk ons eigen leven. We kunnen daarentegen wel grote invloed uitoefenen op de levens van anderen of van gemeenschappen, bijvoorbeeld door goed of slecht te doen, door te helpen of te ondermijnen.

Om het leven echt inhoud en betekenis te geven is het belangrijk dat er een doel in het leven is. Dat doel kan diepere inhoud krijgen door te erkennen dat het leven na de dood doorgaat en dat God in al Zijn wijsheid ons de mogelijkheid heeft gegeven om alles wat we in dit leven hebben geleerd en meegemaakt met ons mee kunnen nemen naar ons volgende leven. Zo kunnen we in het volgende leven verder gaan met datgene wat we in dit leven hebben kunnen realiseren / creëren. Het zou onlogisch zijn als onze Schepper ons aardse leven zou zien als een leven van alleen hard werken en het vervolgens liet vervallen tot stof. Wat zou daar de betekenis van zijn? Alle talenten, ervaringen en wijsheden die een persoon heeft opgedaan in dit aardse leven kunnen niet voor niets geweest zijn.

Het vierde principe van SNU Spiritualisme, het eeuwig voortbestaan van de menselijke ziel, biedt ons zowel een uitdaging als een kans voor de toekomst, maar minstens zo belangrijk, ook voor het heden. Wat we nu aan het doen zijn, is om ons voor te bereiden op en het instandhouden van een vol, rijk en gelukkig leven. Niemand kan dat voor ons doen. De toekomst, of dat nu in onze huidige fysiek vorm is of na onze dood in een etherische vorm, deze toekomst begint in het hier en nu. We moeten vandaag ten volle leven als we ons goed willen voorbereiden op het leven van morgen. We kunnen de hemel die we ons wensen creëren door ons hart open te stellen voor de liefde om ons heen, en dat vervolgens weer doorgeven aan diegenen die, nu nog, niet over dezelfde wijsheid, kennis en het medeleven

beschikken, als wij. Op die manier wordt het leven na de dood opwindend, uitdagend en bevestigend.

Het eeuwigdurend voortbestaan van de menselijke ziel, is de vervolmaking van Gods impliciete belofte aan ons toen Hij menselijk leven creëerde. We moeten het leven verwelkomen, omarmen en ervan genieten. We moeten nu al het beste uit het leven halen, en als de toekomst ons verwelkomt gewoon doorgaan met leven.

**5^e Principe:
Persoonlijke verantwoordelijkheid.**

Persoonlijke verantwoordelijkheid

Voorgaande principes hebben laten zien dat SNU Spiritualisme het bestaan van een Hogere Macht accepteert als centraal uitgangspunt en basis van haar filosofie. Deze principes hebben ook aangegeven hoe de relatie tussen die Hogere Macht en hetgeen Hij heeft geschapen moet worden gezien vanuit het oogpunt van SNU Spiritualisme. De Principes hebben de wetten van het bestaan omschreven, oftewel de rechten van alle leven.

Het Vijfde Principe is belangrijk omdat de persoonlijke verantwoordelijkheid die we nemen voor de dingen die we doen in ons fysieke leven, de belangrijkste indicatie is hoe van we in dit leven staan en wie we in werkelijkheid zijn. De persoonlijke kwaliteiten, het karakter en de geestdrift kan verklaard worden door wat er is gedaan en gedacht door een persoon terwijl hij zijn levensweg volgt. Het totaal van deze eigenschappen en ervaringen is wat we als geest en als ziel met ons meenemen naar de geestenwereld. Dit is onze spirituele identiteit. We vinden daar alles in terug waar we hard aan hebben gewerkt om onszelf te vormen en te ontwikkelen tot dat punt in onze spirituele ontwikkeling waar we nu staan. Als we overgaan naar de andere kant van het leven dan zullen de anderen daar, die ook het koninkrijk der geesten hebben bereikt, in ons herkennen welke kwaliteiten we hebben ontwikkeld, zij zullen vanuit die waarneming op ons reageren.

Hoewel het Vijfde Principe verwijst naar Persoonlijke Verantwoordelijkheid, betekent dit niet heeft het niet dat dit volstrekt letterlijk genomen moet worden. Uiteraard staat het iedereen vrij, ervan uitgaande dat men tevreden is met het eigen gedrag, om de effecten van dat gedrag op anderen te negeren. Maar we moeten op basis van het Vijfde Principe toch niet alleen kijken naar de manier waarop onze gedachten en onze daden, effect hebben op ons eigen leven, maar ook naar de effecten daarvan op de rest van de mensheid. Hoewel we allemaal individuen zijn, is het resultaat van onze gedachten en daden op de één of andere manier ook van invloed op de mensen om ons heen. We moeten ons daarvan bewust zijn, want omdat ze van invloed zijn op onze eigen verdere ontwikkeling, zouden ze daarnaast ook nadelig kunnen uitpakken voor anderen.

De Goddelijke Wetten, die gelden voor het gehele universum, zijn onveranderlijk en onveranderbaar. Eén aspect van die Goddelijke Wetten is de Wet van Oorzaak en Gevolg, beter bekend onder de uitdrukking “wat je zaait, zal je ook oogsten”. Als we ons meer bewust zijn van de verschillende aspecten van de Goddelijke Wetten, en daarmee onze persoonlijke verantwoordelijkheid accepteren, dan ligt het meer voor de hand dat we besluiten nemen gebaseerd op de juiste gronden. Met het accepteren dat de mensheid het hoogst staat binnen de schepping, moeten we ook accepteren dat we een bijzondere rol spelen. De mensen op aarde zijn degenen die kunnen nadenken en hebben de mogelijkheid om te beargumenteren en logische besluiten te nemen en daaropvolgend de noodzakelijke stappen te zetten. De mens heeft rechten gekregen, als tegenhanger van de verantwoordelijkheid die hij ook heeft. Iedere persoon heeft zijn eigen verantwoordelijkheden.

Sommige mensen beweren, op basis van het Vijfde Principe, dat we beschikken over een vrije wil. Maar is dat werkelijk zo? Meestal is het zo dat we een aantal keuzes hebben, en daarbij wordt dan een serie mogelijkheden gepresenteerd die ons in staat stelt om de beste keuze te maken bij die ene gelegenheid. Bijvoorbeeld: We rijden op een landweg en we komen aan bij

een T splitsing, we kunnen dan alleen twee kanten op, links of rechts. Rechtdoor is geen optie omdat er geen weg rechtdoor gaat. We zouden kunnen besluiten om rechtdoor door het veld voor ons te gaan rijden, maar dat is hoogst waarschijnlijk niet erg praktisch en daarom niet erg voor de hand liggend. Dat maakt dat de derde optie eigenlijk geen optie is. Het lijkt daarom dat we onder verschillende omstandigheden meer opties hebben, maar gezond verstand laat tegelijkertijd ook zien dat de mogelijkheden beperkt zijn.

Als we de kans hebben om uit meerdere mogelijkheden te kiezen, dan is het onze verantwoordelijkheid voor welke optie we dan kiezen. Er zijn geen standaarden; iedere nieuwe situatie moet opnieuw ingeschat worden. Bijvoorbeeld: stelen wordt over het algemeen gezien als een misdaad, maar is de straatarme moeder die voor haar kinderen eten steelt schuldig van een misdaad? Wellicht is er een hoger doel dat alle bestaande afspraken ondergeschikt aan zich maakt. Wat de misdaad of overtreding ook is en hoe ernstig het ook lijkt, de individuele omstandigheden van deze misdadiger” zullen altijd in ogenschouw genomen moeten worden. Dit is geen excuus of goedpraten van welke overtreding, hoe ernstig dan ook, maar om te zorgen dat we geen oordeel kunnen vellen als we ons niet hebben verdiept in alle aspecten aangaande die overtreding.

Vrijheid van keuze is geen absoluut, maar een relatief concept dat afhankelijk is van krachten waar we geen controle over hebben. Het is echter goed mogelijk dat er in de toekomst mensen zullen zijn die deze krachten wel kunnen begrijpen en ze ook kunnen gebruiken. De ontwikkeling van de mensheid in ogenschouw genomen is het goed te begrijpen dat we ooit op zo'n punt zullen komen, al is dat op dit moment nog niet zo. Persoonlijke verantwoordelijkheid kan van tijd tot tijd een zware last zijn om te dragen, maar is op lange termijn erg bevredigend. Soms testen de problemen van het leven onze fysieke, mentale en emotionele krachten tot het uiterste, maar het is juist onze reactie op deze testen die onze spiritualiteit modelleert en vormt. De complexiteit van de moderne samenleving kan een grote druk op mensen leggen en antwoorden verlangen die fysiek, mentaal of spiritueel beantwoordt moeten worden. Als we in een situatie van morele en spirituele crisis verzeild raken in ons leven, dan zullen de besluiten die we nemen als antwoord daarop direct bijdragen aan onze spirituele groei. Onze intenties zijn dan ook de sleutel voor elke actie die we ondernemen.

Als persoonlijke verantwoordelijkheid ons in staat stelt om onze kracht en onze zwakheden, onze successen en ons falen te herkennen, dan hebben we ons leven, ondanks de twijfel en de problemen, goed onder controle. Fouten maken is geoorloofd, zo lang we ons maar realiseren dat het maken van fouten van invloed kan zijn op anderen. We kunnen niet altijd weten hoe de effecten van onze fouten in het leven van anderen zich kunnen of zullen manifesteren.

Veel in het leven is gevormd door de manier waarop we zijn opgevoed en door de waarden en normen die we als kinderen hebben aangeleerd. Wat we ons waarschijnlijk niet realiseren is dat, op basis van onze opvoeding en onze levenservaring, wij van grote invloed zijn op onze kinderen en zij op hun beurt daardoor ook weer op hun kinderen. We hebben er geen idee van hoe ver in de toekomst, de dingen die we onze kinderen hebben geleerd, en zij op hun beurt ook weer hebben doorgegeven, nog traceerbaar zullen zijn. We hebben daardoor een impact op veel meer levens dan we ons realiseren en dat geldt voor zowel nu als voor de toekomst.

Gedurende ons leven nemen we veel beslissingen. Veel van deze beslissingen zijn gunstig voor ons eigen leven, terwijl veel andere beslissingen, in alle wijsheid gezien, kunnen worden aangemerkt als niet echt bevorderlijk. In aanvulling op de kwaliteit en het effect van deze beslissingen moeten we ook in ogenschouw nemen wat het effect van onze activiteiten is op

het leven van anderen. Onze acties kunnen verregaande consequenties hebben waar we ons niet bewust van zijn; consequenties die mensen raken waar we normaal gesproken geen invloed op zouden kunnen uitoefenen.

Bijvoorbeeld, de daad van iemand die besluit, nadat hij / zij alcohol gedronken heeft, om toch achter het stuur te gaan zitten en dan een ongeluk veroorzaakt waarbij iemand wordt gedood of verminkt. Deze daad heeft vergaande consequenties zowel op korte als op lange termijn. En dan gaat dat niet alleen de direct betrokkenen aan, maar ook heeft deze daad een effect op families, vrienden, collega's en al die anderen waar men op de één of andere manier mee verbonden is. De tijd waarop deze daad effect heeft op de levens van anderen varieert, in het geval van familie zal het jaren wellicht decennia merkbaar blijven, terwijl bij anderen het effect van voorbijgaande aard is. Maar herinneringen aan een trauma blijven het leven van mensen beïnvloeden, ook lang nadat het incident heeft plaats gevonden en in het publieke bewustzijn is weggezaakt.

Niet altijd is het effect zo dramatisch als een ongeluk met een dronken chauffeur, maar het voorbeeld laat wel heel goed zien dat wat we doen van invloed is op anderen en dat het daardoor levens, acties en besluiten vormt. Vanwege de impact van de mogelijke consequenties is het belangrijk dat we de tijd nemen om mogelijke consequenties te overzien alvorens we overgaan tot handelen. We kunnen grote stappen voorwaarts maken als we onszelf en onze motieven begrijpen en dat kunnen we doen door datgene wat we doen kritisch te evalueren en te beoordelen. Het is een geruststellende gedachte dat onze spirituele helpers er altijd voor ons zijn als het even niet zo goed met ons gaat, om ons dan aan te moedigen om voor onszelf een beter bij ons passende weg in ons leven in te slaan. Met hun hulp en onze eigen vastberadenheid in onze levenskeuzen is het mogelijk om echte spirituele groei te bewerkstelligen.

Laten we nu eens stil staan bij het verschil in belangrijkheid tussen persoonlijke keuzes, die een relatief kleinschalig effect hebben en de wereldomvattende besluiten die een effect hebben op een groot deel van de wereldpopulatie. Zelfs voor de meeste gewone mensen onder ons kunnen, ogenschijnlijk, simpele ingrepen vergaande consequenties hebben. Om te reizen met de auto, bus of trein is op zichzelf gezien geen levensveranderend besluit, maar als er dan onderweg een ongeluk gebeurt, kan die ogenschijnlijk onschuldige beslissing vergaande gevolgen hebben. Een eenvoudige beslissing, het kiezen tussen drie verschillende vormen van transport, verandert daarbij in een zeer cruciaal besluit die een groot effect kan hebben op het verdere verloop van ons leven. Dat effect kan zijn zowel op ons eigen leven als op het leven van anderen.

Toch kunnen deze besluiten qua belangrijkheid enorm verschillen van beslissingen die worden genomen door wereldleiders wier besluiten van invloed zijn op de levens van miljoenen mensen. De ethische benadering is daarentegen wel hetzelfde. Hoe meer macht en verantwoordelijkheid iemand bezit, des te langer en intenser het proces zou moeten zijn om hun geest te prepareren op het besluitvormingsproces. Individuen die veel macht, controle of autoriteit uitoefenen dragen een zware last op hun schouders en dat zou een hogere vorm van bewustzijn moeten creëren, vanwege het grote effect van hun acties en verantwoordelijkheden in een globale context. Het leven en welzijn van hun eigen mensen, en wellicht van mensen in andere landen in de wereld, hangt af van de juiste opvatting en de invulling van eigen competenties en persoonlijke verantwoordelijkheden. Er is daarom een enorme behoefte aan leiders die, als ze zich bezighouden met nationale en internationale betrekkingen, handelen vanuit een moreel en ethisch correcte basishouding.

Na de overweging van het belang van de besluitvorming als onderdeel van de persoonlijke verantwoordelijkheid, is er ook een ander aspect wat we in ogenschouw moeten nemen, namelijk het gebruik van taal en retoriek. Het gesproken woord kan vergaande effecten hebben op het leven van mensen persoonlijk, gemeenschappen en op landen. De kracht van woorden, om iemand op zijn gemak te stellen of om iemand pijn te doen, is immens en een eenmaal uitgesproken woord kan nooit meer worden ingetrokken. Iedereen zou zich bewust moeten zijn van de kracht van het woord en ook hoe positief of negatief het effect van dat woord kan zijn. De steunende dingen die we zeggen tegen familie, vrienden en bekenden kunnen ze inspireren om dingen te doen waarvan ze zelf dachten dat het onmogelijk was. Aan de andere kant kan vertrouwen worden vernietigd, kunnen gevoelens worden beschadigd en kan emotionele pijn worden toegebracht door verkeerd gekozen woorden en uitbarstingen van woede.

Laten we opnieuw stilstaan bij de macht die nationale (regerings) leiders hebben. Er doen zich veel omstandigheden voor waarbij heroïsche leiders kracht en hoop geven in moeilijke tijden. Het tegenovergestelde komt echter ook veel voor: leiders die met onzuivere intenties en gebruikmakend van onzuivere retoriek, proberen hun volk aan te zetten om hem/haar te volgen op een dubieus en moreel verwerpelijk spoor. De kracht van het gesproken woord in beide situaties is groot en moet daarom met zeer grote voorzichtigheid en aandacht gebruikt worden.

Het is goed om ook stil te staan bij het geschreven woord. Dit heeft net als het gesproken woord de kracht om anderen op een positieve of een negatieve manier te beïnvloeden. Bijvoorbeeld het effect van artikelen in de krant kan van invloed zijn op het leven en de besluiten van onnoemlijk veel mensen; vanuit het idee dat wat geschreven is een bepaalde waarheid heeft en dus door mensen als waarheid kan worden aangenomen. Zelfs als we zeggen dat we nooit geloven wat er in de pers wordt beweerd, zijn er toch maar weinig mensen die helemaal voorbij kunnen gaan aan de inhoud van artikelen in de krant. Ook als we denken dat we uitgaan van het principe “onschuldig totdat de schuld bewezen is” en we iedereen het voordeel van de twijfel geven, is er toch altijd de sluimerende gedachte van “waar rook is, moet ook vuur zijn”.

Als het mogelijk zou zijn om alleen positieve gedachten te genereren vol van zorg, liefde en respect, dan zou de wereld zoveel mooier en beter zijn. Triest genoeg, vanwege ons gebrek aan begrip en wijsheid, betekent dat een dergelijk ideaal niet meer dan een ideaalbeeld voor de toekomst is. De realiteit van het leven is dat ons denken is gevormd en wordt beïnvloed door vooropgezette ideeën die weer zijn gevormd op basis van onvolledige kennis en begrip en vanuit een disrespect voor anderen. Onze opvoeding, opleiding, religie, de maatschappij en andere zaken zijn van invloed op de manier waarop we onze besluiten nemen. Het grootste deel van de mensheid wil graag doen wat het juiste en beste is, maar hoe hard ze ook proberen om dat te doen, toch zal dat niet altijd lukken. Dat komt omdat het in praktijk brengen van hogere idealen vaak moeilijker is dan we denken. De reden is dat de mensheid een langdurige ontwikkeling doormaakt. Als we denken dat we ons op een bepaald niveau bevinden en dat onze besluiten altijd de hoogste en meest nobele waarden vertegenwoordigen, dan zijn we niet helemaal realistisch. We moeten daarentegen wel steeds proberen uit te reiken naar de ultieme waarheid en de goddelijke verlichting in ons zelf.

De staat waarin de wereld verkeert is onvermijdelijk en ligt ver buiten onze invloedssfeer. Toch moeten we in plaats van alleen maar te accepteren dat het is zoals het is, onze aandacht

en kracht richten op de veranderingen die we (onvermijdelijk) moeten kunnen waarnemen. En dat is alleen een kwestie van willen en van focussen.

We moeten ons bewust zijn van het feit dat het niet alleen belangrijk is wat we doen maar dat ook de intentie daarachter van groot belang is. Het is onze verantwoordelijkheid om maximaal ons best te doen, maar toch moeten we daarbij niet meer van onszelf vragen dan datgene wat binnen onze macht ligt. We moeten onszelf blijven herinneren dat we ook gewoon mensen zijn, wat betekent dat er beperkingen zijn binnen hetgeen we kunnen bereiken. Onze beperkte kennis en begrip van de Kracht die we God noemen en van Zijn intenties maakt dat we nooit echt kunnen falen in datgene wat we doen.

Persoonlijke verantwoordelijkheid geeft ons de kracht om de regie over ons leven te nemen, zeker als we ons daarbij realiseren dat we allemaal een belangrijke rol spelen in Gods plan. Het bestaat niet dat iemand wordt geboren zonder doel in dit leven, maar om dat doel te onderkennen, na te streven en te integreren in ons leven vraagt wel durf en moed. Zowel op de hoogste als de laagste posities in het leven, zijn we allemaal gelijk in de ogen van God. We zijn allemaal in staat om vanuit liefde en compassie te handelen, maar ook om ellende en moeilijkheden te veroorzaken. Er bestaat geen fundamenteel verschil tussen gewone mensen en de grote leermeesters in dit leven, ook al zijn het deze leermeesters die het denken van de gemeenschap en van de samenleving kunnen veranderen, en waarvan hun boodschappen zo ver reiken dat ze veranderingen in de menselijke samenleving kunnen realiseren. Deze leermeesters onderkennen de opdracht die ze hebben om naar buiten te treden met hun boodschap en de voortgang hiervan te bewerkstelligen. Zij zullen daarin vooral hun rol onderkennen in de vervulling van Gods grote masterplan.

Het concept van Persoonlijke Verantwoordelijkheid plaatst de filosofie van SNU spiritualisme, buiten de filosofie van veel andere religieuze opvattingen. Als we accepteren dat we oogsten wat we zaaien, stappen we af van het concept dat we misschien absolutie kunnen krijgen voor onze zonden. We worden niet overgelaten aan de goedheid van een wraakzuchtige God, of dat we gespaard kunnen worden door een groep van mensen die onder Zijn bevoegdheid zegt te opereren. Als we onszelf accepteren voor dat wat we doen, denken en zeggen dan accepteren we daarmee het grote respect dat God voor ons heeft. De kwaliteiten van deze Goddelijke Liefde, Rechtvaardigheid en Oprechtheid huist daarmee in ieder van ons. We gaan daardoor begrijpen dat respect voor onszelf, onze medemensen en de Grote Inspirator fundamenteel zijn voor onze spirituele ontwikkeling.

We onderkennen dat menselijk leven, onafhankelijk van geslacht of achtergrond, is gecreëerd door de Goddelijke Energie. Diegenen die de rechten en mogelijkheden van welk onderdeel van de mensheid dan ook ontkennen, die doen zichzelf, hun medemens en God groot onrecht aan. We moeten altijd de rechten verdedigen voor menselijk zelfrespect en mensen de mogelijkheden en de kansen te geven om voor zichzelf en zelfstandig te denken.

We kunnen alleen besluiten nemen voor één leven en dat is ons eigen leven. Maar onze persoonlijke groei kan wel sterk afhangen van de manier waarin we anderen tegemoet treden en hoe wij ons verhouden tot degenen die we ontmoeten, hoe vluchtig ook, op onze levensweg.

Het vijfde principe kan als het volgt worden samengevat:

Individuele verantwoordelijkheid: De manier waarop we ons direct verhouden tot onze geliefden, vrienden en bekenden.

Groepsverantwoordelijkheid: De manier waarop wij ons opstellen en verhouden tot onze directe leefomgeving.

Collectieve verantwoordelijkheid: De manier waarop we in het leven staan en ons verhouden tot de mensen om ons heen, hoe we helpen om de pijn en het lijden van anderen te verzachten. Tevens hoe we in het algemeen op een constructieve en nuttige manier onze bijdrage leveren aan de mensheid, het milieu en het dierenrijk.

God heeft ons toegerust met Persoonlijke Verantwoordelijkheid, laten wij proberen om Hem daarin niet teleur te stellen en om ons leven zo in te richten dat wij daarmee onze idealen en ons doel in dit leven kunnen verwezenlijken

6^e Principe:
Vergoeding en Vergelding na dit leven,
voor en van alle goede en verkeerde
daden hier op aarde begaan.

Vergoeding en vergelding na dit leven, voor en van alle goede en verkeerde daden hier op aarde begaan

Op het eerste gezicht zou je zeggen dat de bedoeling achter het Zesde Principe niet moeilijk is te bevatten; we zullen worden beloond of gestraft voor de dingen die we op aarde hebben gedaan, of met andere woorden “we oogsten wat we gezaaid hebben”. Het is echter noodzakelijk om naar de diepere betekenis achter dit, op het eerste gezicht, simplistische idee te kijken en het te bezien in het licht van het totaal van de Zeven SNU Principes. Als we het zesde begrip gaan uitdiepen moeten we iedere vergelijking met of gedachte aan datgene we dagelijks in rechtbanken zien vergeten.

Het uiteindelijke oordeel, over de dingen die we hebben gedaan op aarde, wordt niet geveld door anderen maar door onszelf. Er volgt een spirituele vergelding als we ons ervan bewust worden en constateren dat onze daden vallen onder het niveau van onze van tevoren vastgestelde uitgangspunten. En er volgt een vergoeding als we op het juiste niveau of daar boven uitkomen. Onder de aardse wetgeving kunnen sommige mensen hun straf of boete ontlopen, maar onder de natuurwetten moet iedereen verantwoording afleggen voor wat hij of zij heeft gedaan. Niemand kan de consequenties ontlopen van de dingen die ze op aarde hebben gedaan. Het Zesde Principe beschrijft dat de weegschalen van de spirituele gerechtigheid nauwkeurig zijn afgesteld, en dat ze gebaseerd zijn op de juiste balans tussen eerlijkheid en billijkheid.

Hoe vaak zeggen we niet: hij/zij komt ermee weg, wat is het leven toch oneerlijk? In sommige gevallen lijkt het er inderdaad op dat iemand de straf voor de misstap die hij/ zij heeft begaan kan ontlopen. Wat we zien is echter niet altijd wat er werkelijk gebeurt. In vergoeding en vergelding ligt het vast dat niemand ooit iets zal kunnen ontlopen; voor alle gedane daden, goed of slecht, zal vroeger of later rekenschap moeten worden afgelegd.

De aandacht van God gaat echter vooral uit naar onze spirituele ontwikkeling. Hij zal geen oordeel, positief of negatief, vellen over onze daden omdat de uitwerking van de natuurwetten uiteindelijk de Goddelijke gerechtigheid zal laten plaats vinden.

Er zullen altijd mensen zijn die door alle wetten heen weten te laveren; het maakt niet uit of dat door mensen gemaakte wetten zijn of de spirituele wetten. Zij doen dit om een hogere functie te verkrijgen of een positie waarbij ze macht over anderen kunnen uitoefenen. In deze gevallen is het vaak moeilijk om te zien dat gerechtigheid zijn loop niet neemt, maar het is een onomkeerbare waarheid dat in zulke gevallen, wie het ook zullen zijn, niemand uiteindelijk zal kunnen ontkomen aan de Goddelijke gerechtigheid.

Als we, nadat we naar de geestenwereld zijn overgegaan, ontdekken dat de situatie waarin we ons bevinden niet de juiste is, zullen we moeten constateren dat we zelf degene zijn geweest die deze spirituele condities heeft gecreëerd. We kunnen in een betere situatie terecht komen als we onderkennen dat we in het verleden dingen verkeerd hebben gedaan, en van daaruit een traject ter verbetering in gaan zetten. Een hoger niveau van spiritueel bewustzijn kan alleen worden bereikt als we kunnen overzien wat we hebben gedaan en door te zoeken naar manieren waarop we, datgene wat we verkeerd hebben gedaan en waar we in gebreke zijn gebleven, weer goed kunnen maken. Niemand anders kan dat voor ons doen. Het harde werk van spirituele aanscherping en verfijning kan alleen gedaan worden door diegene waar het om gaat. We moeten daarbij wel opmerken dat er in iedere situatie spirituele onderwijzers en

leermeesters zijn die ondersteuning en richting helpen geven om de spirituele potentie maximaal te ontwikkelen.

In voorgaande Principes is al vastgelegd dat Spiritualisten God zien als de Almachtige Aanwezigheid; Hij die alle macht heeft en alles weet. Macht heeft de mogelijkheden van controle in zich. Die controle kan zich manifesteren op een goedwillende heilzame manier, maar ook op een autoritaire manier. Als macht gebruikt wordt in een autoritaire manier dan ontstaat snel de “verdeel en heers” aanpak; doe wat ik zeg en je wordt beloond; doe de dingen die me niet aanstaan en je zult worden gestraft. Echter, volgens op de Spiritualistische opvatting over God, is Hij niet alleen Almachtig en Alwetend, Hij is ook vol van Liefde. Als we dit aanvullende standpunt accepteren, dan zullen we begrijpen dat straffen, dat wil zeggen iemand laten lijden of een boete opleggen voor een overtreding, totaal in tegenstrijd is met Gods natuur.

In het hoofdstuk over het vijfde principe is duidelijk beschreven dat we persoonlijk verantwoordelijkheid dragen voor ons eigen leven. We zijn aanspreekbaar op al onze daden, gedachten en onze levensopvattingen omdat ze van ons en van ons alleen zijn. Dat heeft betrekking op zowel ons fysieke als op ons spirituele leven. In ons fysieke leven wordt, als we de wet overtreden hebben, door de verantwoordelijke autoriteiten rechtgesproken en, afhankelijk van het geldende rechtssysteem, een straf opgelegd. De spirituele wetten werken anders; er zijn geen rechtbanken en ook geen rechters.

We zijn de enigen die de reden van onze gedragingen kennen en de motieven die daaraan ten grondslag liggen. Als we in de positie zijn dat we volledig de implicaties kunnen overzien van de dingen die we hebben gedaan, dan zullen we door meer verlichte geesten worden aangemoedigd om onze gedragingen op aarde te evalueren en een spiritueel herstel in gang te gaan zetten op basis van de spirituele wetten.

In de geestenwereld is geen hemel maar ook geen hel. Er zijn alleen verschillende niveaus van spirituele evolutie en gradaties van spirituele ontwikkeling. Als we overgaan van deze wereld naar de volgende dan sluiten we ons aan bij het niveau van spiritueel begrip dat we op dat moment hebben bereikt. We kunnen niet instappen op een hoger niveau maar we sluiten aan bij het niveau wat we tot dan toe hebben kunnen bereiken. Vanuit dit aanknopingspunt zullen we onder begeleiding van spirituele leermeesters geholpen worden onszelf open te stellen om van daaruit verder te groeien naar een hoger spiritueel bewustzijn. We kunnen besluiten te blijven op het niveau waar we zijn, maar we kunnen ook besluiten om ons verder te ontwikkelen en naar een hoger niveau door te groeien. De keus die we zullen maken hangt af van onze potentiële spirituele verlichting en we zullen daarom blijven waar we zijn of verder vooruit gaan.

Voortgaande progressie is essentieel als het licht van onze spirituele verfijning zich vergroot en hogere spirituele vibraties daardoor worden verkregen. Deze progressie kan niet worden bereikt zonder inspanning en zonder onze openlijke intentie om te groeien kenbaar te maken. We moeten ook bereid zijn om hard te werken om die spirituele doelstellingen die we ons hebben gesteld te behalen. Iedere poging die we ondernemen voor onze spirituele groei vraagt grote toewijding om dat doel ook daadwerkelijk te bereiken. Een intens zelfonderzoek van onze motivatie is noodzakelijk en moet ook worden gezien in het licht van ons vroegere leefpatroon. We kunnen hetgeen we vroeger hebben gedaan niet zomaar uitvlakken en terzijde schuiven, maar we zullen al onze vroegere daden onder ogen moeten zien en dan vooral ook de consequenties en de resultaten hiervan. Alles moet overwogen en in ogenschouw genomen worden om spiritueel in evenwicht te kunnen komen.

Wanneer we terugkijken op het aardse leven dat we hebben geleefd, zullen velen van ons aanvankelijk denken dat vergoeding te maken heeft met onze goede daden en vergelding met onze slechte daden. Hoewel deze beide woorden zeer sterk zijn verbonden met hetzelfde concept, moeten we wel begrijpen dat er meer schuilt achter het Zesde Principe dan op het eerste gezicht lijkt. We moeten vooral onthouden dat vergoeding komt van het woord goedmaken. Goedmaken impliceert dat er iets gebeurd is wat niet was wat het moest zijn en goedge maakt moet worden.

Het kan helpen als we een ander aspect van vergoeding in ogenschouw nemen. Dat is het woord tegenwicht. Als we het woord tegenwicht op ons laten inwerken, dan zien we dat er een ander aspect wordt toegevoegd aan het woord vergoeding. Daardoor verschuift de aandacht van straf en beloning naar het begrip dat er voor iedere ondernomen actie, een tegenwicht noodzakelijk is. De wetenschap heeft ons laten zien dat er, in fysieke termen, voor iedere actie een tegenreactie noodzakelijk is. We kunnen datzelfde concept ook gebruiken om het Zesde Principe beter te begrijpen: iedere actie heeft een reactie als tegenwicht, gelijk in kracht, intensiteit en resultaat.

We worden niet beloond of gestraft voor de reactie van ons gedrag bij anderen; we zien de tegenstrijdige effecten in ons eigen leven en onze eigen spirituele groei en ontwikkeling. Het concept van twee tegenstrijdige krachten, goed en kwaad, laten we daarmee vallen. Wat dan overblijft, is het besef dat wat we ook doen, er een tegenreactie is in ons eigen leven en in ons eigen spirituele zelf.

Uiteraard zal ons gedrag reacties bij anderen oproepen, maar toch moeten we ons voor ogen blijven houden dat wat we doen uiteindelijk alleen betrekking heeft op één leven, namelijk ons eigen leven. Dat is het enige leven waarover we echt de controle hebben. De respons van anderen op ons gedrag is uiteindelijk de verantwoordelijkheid van die ander. Deze respons heeft echter wel als effect dat het hun eigen persoonlijke groei en ontwikkeling zal beïnvloeden. Hoe wij en anderen reageren, valt onder de persoonlijke verantwoordelijkheid van ieder betrokken individu. Tevens beïnvloedt de aard van deze reactie de spirituele groei van alle betrokkenen.

Het Zesde Principe bespreekt ook het leven na dit leven, het hiernamaals. En daarom moeten we ook stil staan bij dat woord. Een verklaring in het woordenboek is: de wereld die komen gaat (na de dood). Het eerste gevoel dat we waarschijnlijk zullen hebben bij het woord hiernamaals is het leven wat komt na deze periode van ons leven, de periode na onze fysieke dood. Toch, als we één van de andere definities van het hiernamaals in ogenschouw nemen, misschien wel de meer basale definitie; dan zegt die eigenlijk: van nu af aan tot in de toekomst (eeuwigheid). Vanuit dat standpunt zien we dat de implicaties van het Zesde Principe totaal verschillend zullen zijn. De reacties van het effect van tegenwicht beginnen niet nadat we zijn overleden, maar beginnen vanaf het hier en nu. Die toekomst begint op het moment dat we actie ondernemen en het proces van tegenwicht zal daarom ook nu al gelijk van start gaan.

Hoe vaak is het niet gebeurd dat we iets hebben gedaan en het vervolgens gelijk weer willen veranderen (en we zelfs niet willen wachten tot een ander tijdstip). Dat geeft aan dat we ons bewust zijn, of in ieder geval ons bewust kunnen zijn van de wijzigingen die we willen aanbrengen in de geactiveerde processen, en in het proces van tegenwicht. We kunnen dat doen op ieder moment nadat we een actie zijn gestart. Er is geen implicatie in het Zesde

Principe dat het proces van compensatie hoeft te wachten tot we zijn overgegaan naar een volgend leven. We kunnen de woorden en de verklaringen van het Principe niet gebruiken als excuus om te denken dat de dingen wel geregeld zullen worden na ons fysieke overlijden, maar dat we nu, in dit fysieke leven, gewoon moeten beginnen om de verantwoording te nemen voor de dingen die we doen.

Als onze gedachten, gedragingen en onze levensopvattingen zijn gebaseerd op de hoogste normen, dan zal dat als feit worden erkend en de compensatie gunstig beïnvloeden. Maar als onze gedachten, gedragingen en levensopvatting gebaseerd zijn op egoïsme en eigenbelang, wat zeker anderen schade toebrengt, dan zal dit in de vergelding zwaarder worden aangerekend. Dat betekent niet dat we naar de hel gaan. We zullen wel in staat worden gesteld om te doorzien wat we hebben gedaan en, als we dat willen, deze overtredingen goedmaken. Alles wat we in het leven ondernemen is bedoeld om onze spirituele ontwikkeling te stimuleren. We moeten blijven onthouden dat we ook maar gewoon mensen zijn die fouten kunnen maken als we te maken krijgen met stress en problemen. Fouten maken is menselijk en is daarom onvermijdelijk.

We maken fouten op basis van verschillende redenen; soms gewoon door menselijke zwakte, maar soms ook doordat we onvoldoende de spirituele implicaties van onze fouten kunnen begrijpen.

Als we het Zesde Principe bestuderen dan hebben het tot nu toe steeds gehad over gedragingen en daden. Toch moeten we ook aandacht besteden aan een ander aspect van het Principe namelijk de kracht van het woord. Want wie heeft niet de pijn van woorden ondervonden naast de pijn van daden. En wie heeft zich niet gesterkt, gesteund, uitgedaagd of geholpen gevoeld door zowel woorden als daden? De kracht van woorden is enorm. Ze hebben de kracht om invloed en effect te hebben op zowel ons eigen gedrag als op het gedrag van anderen. En dan niet altijd gelijk nadat ze zijn uitgesproken, maar soms pas vele jaren later.

Het is daarom ook belangrijk om te beseffen dat de gedachten en intenties achter zowel onze woorden als onze daden een grote impact kunnen hebben. Het is mogelijk dat we iets verkeerd doen vanuit onwetendheid of gebrek aan inzicht, terwijl we de intentie hebben om goed te doen. In het proces van tegenwicht heeft juist de intentie achter ons handelen en spreken een groot effect op de tegenreactie en de manier waarop deze actie zal uitpakken. Als onze gedachten en intenties van een hoog niveau zijn, dan mogen we het soms bij het verkeerde eind hebben. Toch zullen we ons realiseren, als we later terugkijken, dat ze wel een positieve bijdrage hebben geleverd, zelfs als de resultaten zijn geweest wat ze gewild hadden. Iedere gedachte, ieder woord en iedere daad genereert een resultaat dat weer kan bijdragen aan ons leerproces.

In de context van het Zesde Principe, als we goed kijken naar het woord ‘goed’, dan is het voor de hand liggend dat we dat bezien vanuit de invalshoek of het moreel en heilzaam juist is geweest, zowel voor ons zelf als voor anderen. Ook in de context van dit principe kunnen we het woord kwaad definiëren als datgene wat ongunstig is of wat tegenslag of onfortuinlijkheid toebrengt aan ons of aan anderen. Spiritualisten bezien goed en kwaad als de verschillende zijden van dezelfde munt. Of anders gezegd, goed en kwaad zijn tegenwichtige effecten van dezelfde kracht.

Spiritualisten accepteren niet dat er twee verschillende, gelijkwaardige krachten naast elkaar staan: één goed (afkomstig van God) en de ander kwaad (afkomstig van de duivel). In het

uitgangspunt van het Spiritualisme hebben we vastgesteld dat God het alwetende, almachtige Opperwezen vol van liefde is, en daarom is het onmogelijk om te accepteren dat er een andere kracht naast God kan bestaan. Als we zo'n concept zouden accepteren, dan negeren we daarmee alle uitgangspunten van Het Opperwezen die het universum heeft geschapen en alles wat zich daarin bevindt.

Als het Zesde Principe spreekt over de goede en de kwade daden, dan gaat het vooral over twee aspecten:

1. Die dingen die heilzaam zijn en bijdragen aan een positieve en opbouwende respons, die daardoor onze persoonlijke groei en ontwikkeling versterken.
2. Die dingen die ongeluk en pijn teweegbrengen en daardoor een negatieve invloed hebben op de ontwikkeling van onszelf en van anderen.

Ondanks deze generalistische concepten moeten we vooral blijven onthouden dat goed en kwaad nooit of zwart of wit zijn, maar dat er altijd grijze schaduwgebieden zijn. Er zijn nooit absoluutheden en iedere actie moet daarom op zichzelf worden beoordeeld. Wat op zich totaal verkeerd lijkt, kan opeens, als het in de juiste context wordt beoordeeld, een totaal ander beeld opleveren.

Het is volstrekt niet nodig om onszelf zorgen te maken over een wraakzuchtige God die het goede en het verkeerde in ons leven tegen elkaar gaat afwegen en op basis daarvan een uitspraak doet over onze bestemming. Hemel en hel moeten gezien worden als verschillende staten van geestesgesteldheid en spirituele ontwikkeling. Het gaat vooral niet over verschillende locaties. De reikwijdte van de natuurwetten verzekert ons van een eerlijke beoordeling door middel van vergoeding of vergelding en is daarmee de verrekening van de nalatigheden en van de positieve bijdragen in dit leven. We kunnen de positie waarin we na ons overlijden terecht komen beïnvloeden door de manier waarop we nu ons leven vormgeven en de manier waarop we op de lessen die het leven ons nu biedt, reageren. De gerechtigheid die we daarmee voor onszelf creëren, beïnvloedt onze spirituele groei en komt tot uiting in de intensiteit van onze spirituele verlichting.

In het hier en nu creëren we daarmee onze toekomstige existentie in de geestenwereld. Op de manier zoals we nu ons dagelijkse leven leiden, creëren we tevens ons eigen toekomstige niveau van spirituele existentie. De beste manier om het maximale uit ons leven te halen, is om te leven in overeenstemming met de spirituele wetten, namelijk het accepteren van de verantwoordelijkheid van onze acties en de consequenties die dat met zich meebrengt. Gedragingen in de fysieke wereld kunnen niet worden gescheiden van onze spirituele nalatenschap omdat ze onderling met elkaar verbonden zijn. Hoe meer we ons spiritueel bewust worden nu we nog leven in de fysieke staat en hoe meer we leven in overeenstemming van de wil van God, des te minder problemen hoeven we tegemoet te zien als de overgang van menselijk lichaam naar geest plaatsvindt.

In het kort gezegd, het Zesde Principe zegt dat ieder aspect van het leven wat we leiden, iedere gedachte die we denken, ieder woord dat we zeggen, iedere actie die we ondernemen consequenties heeft, niet alleen voor ons aardse leven maar ook voor onze spirituele voortgang en ontwikkeling. Bij de mogelijke beoordeling die wordt gemaakt van het fysieke leven dat we hebben geleid, is er niemand die ons beoordeelt en beoordelen we ook onszelf niet. In plaats daarvan worden we in staat gesteld te overzien wat we hebben gedaan, en kunnen we alle aspecten van ons gedrag tegen het licht houden en aan de hand daarvan besluiten wat we kunnen leren van deze intensieve onderzoekstocht van ons leven. We weten

dat wat gebeurd is in het verleden niet meer ongedaan gemaakt kan worden en niettemin kunnen er zeker nog wel lessen van leren.

Deze nieuw verkregen inzichten kunnen worden gebruikt om er zeker van te zijn dat wij en anderen voordeel kunnen behalen als we deze lessen een positieve invloed op onszelf kunnen geven. Dan zullen we in de gelegenheid zijn om verder te gaan. Misschien krijgen we dan wel de kans om anderen te helpen die gebukt gaan onder spanning en angst, misschien ook wel met de mogelijkheid om de blijdschap en het geluk te kunnen delen met diegene die we hebben geholpen hun leven te verrijken.

Het Zesde Principe onderstreept de kansen die zich voordoen zowel in dit leven als in het leven wat hierna komt. Deze kansen zijn niet beangstigend, maar moeten vooral worden gezien als nieuwe mogelijkheden, omdat bij het werken aan spirituele ontwikkeling we ontmoetingen hebben met liefhebbende en verlichte zielen die ons willen steunen en bevestigen bij onze inspanningen.

We zijn allemaal deel van de Almachtige en God kent en begrijpt in Zijn wijsheid al onze zwakheden. We zullen nooit worden gestraft omdat we zijn intenties niet begrijpen. Wel worden ons nieuwe mogelijkheden geboden om te verbeteren en kunnen we dingen rechtzetten en opnieuw beginnen om ons spirituele groeiproces verder vorm te geven.

7^e Principe:

De mogelijkheid voor iedere menselijke ziel om zich eeuwigdurend te ontwikkelen.

Eeuwigdurende ontwikkeling mogelijk

De filosofie van SNU Spiritualisme is gebaseerd op de Zeven SNU Principes. De vorige hoofdstukken in dit boek hebben duidelijk laten zien dat het hart van deze Principes het concept is dat er een Levende Kracht is, vaak God genoemd. Die Kracht heeft alles wat leeft geschapen en die Kracht onderhoudt hetgeen Hij heeft geschapen, in een evenwichtig universum. Er is niets wat kan bestaan zonder deel uit te maken van dit Goddelijke Geheel, en niets kan bestaan als het niet is geschapen door en vanuit deze Kracht.

We hebben ook kunnen leren vanuit de vorige principes dat God Zijn gezicht nooit van ons wegdraait. We zijn Zijn kinderen en Hij heeft ons lief. Hij laat ons nooit vallen, wat we ook maar doen of hoe weinig we ook hebben geleerd. Dat betekent echter niet dat God vergoelijkt of instemt met negatief gedrag of onrechtvaardige activiteiten. Toch heeft Hij geduld met ons en met ons falen, en geeft Hij ons de kans en de tijd om onszelf te verbeteren. Hoe lang dat proces van verbetering duurt, is voor Hem niet van waarde. Belangrijker is dat we bereid zijn om acties te ondernemen om te verbeteren.

Hij verheugt zich over het feit dat we bereid zijn om naar onszelf te kijken, en ons gedrag vanuit het verleden durven te overzien, en de verantwoordelijkheid daarvoor te accepteren. Het blijft uiteraard onze persoonlijke keuze of we de mogelijkheden aangrijpen voor verdere spirituele ontwikkeling, of dat we besluiten om te blijven op het huidige niveau. Wellicht denken we dat de kracht en inzet die we nodig hebben om onze vroegere misstappen weer goed te maken lijken als het beklimmen van een berg, maar als we onder ogen durven zien dat we de schade of de pijn die we hebben veroorzaakt, moeten herstellen, dan kunnen we er ook op vertrouwen dat we gesteund zullen worden door onze helpers uit het koninkrijk van de geestenwereld, en dat zij ons zullen helpen bij deze inspanning.

In de tijdloosheid van de geestenwereld is de duur van deze ontdekkingsreis onbelangrijk; wat wel belangrijk is dat we de mogelijkheden zoeken om te herstellen, te verbeteren en onze fouten weer goed te maken en opnieuw onze inspanning in te zetten voor de verdere groei van onze spirituele ontwikkeling.

De wetenschap dat we van belang zijn voor God en dat we daarmee de mogelijkheid krijgen aangeboden om onze misstappen uit het verleden goed te maken is een enorme stimulans voor ieder van ons. Van de hoogstegeplaatste tot de laagste op de ladder, van de rijkste tot de armste, van de intellectueel tot de analfabeet, iedereen is gelijkwaardig in de ogen van God en op een dag komt iedereen op het punt waarop zijn / haar persoonlijke ontwikkeling zich volledig zal ontvouwen.

Er is niets bedreigends aan om te streven naar perfectie; het is voor iedereen een doel om daarnaar te streven, onafhankelijk van afkomst of mogelijkheden.

Het Zevende Principe verzekert ons dat we in staat zijn om een zuiverder en een meer verfijnd spiritueel niveau te verkrijgen als we dat willen. Eeuwigdurende ontwikkeling ligt binnen ons bereik als we ervoor kiezen om die kans te grijpen. God biedt ons de onveranderlijke waarheid aan en daar mogen wij ons voordeel mee doen, zodat wij kunnen werken aan het vervolmaken van onze ware spirituele potentie. God verliest ons nooit uit het oog. Hij is altijd aanwezig om ons te helpen om weer op te staan als we zijn gevallen en om ons te troosten als we gefaald hebben. Tegelijkertijd verheugt Hij zich met ons als we een obstakel hebben overwonnen of een volgend doel hebben bereikt. Zijn wens is alleen voor ons bestwil zodat wij ons ware spirituele zelf kunnen verdiepen en waardoor we spiritueel verder kunnen groeien.

Het is onze verantwoordelijkheid om te accepteren dat, om een grotere spirituele ontwikkeling door te maken, we altijd ontwikkelingen moeten doormaken en dat er daarvoor werk gedaan moet worden. We krijgen daarentegen eindelijk de tijd waarin we onze spirituele potenties kunnen ontwikkelen. En als we ons spiritueel openvouwen zullen we merken dat we daarbij terzijde worden gestaan door verlichte zielen die de taak hebben toebedeeld gekregen om ons te begeleiden op onze spirituele ontdekkingsreis. En als we dan samen met onze spirituele helpers onderweg zijn op die spirituele ontdekkingsreis dan zullen we gebieden betreden van voortdurende spirituele evolutie en kennis die een niveau van plezier en bevrediging blootleggen die tot nu toe onbekend voor ons was. Het niveau van ontwikkeling van een ziel wordt bepaald door de kwaliteit en de helderheid en zuiverheid van zijn spirituele licht. Als we ons richten op het spirituele werk dat we willen gaan doen, en waarvoor wij zijn voorbestemd, dan zullen we ontdekken dat we ons omringd voelen door meerdere ontwikkelde zielen van een hoger spiritueel niveau. Hoe meer ontwikkeld de ziel is, des te groter en zuiverder zijn licht is, en dat is het uiteindelijke doel waar we naartoe werken; voldoen aan onze eigen spirituele potentie.

Het Eerste Principe, God als Vader, is het hart en de basis van de gehele filosofie van SNU Spiritualisme. Ieder daaropvolgend Principe verdiept zich vervolgens in één aspect van dat initiële begrip. Ieder Principe ontwikkelt ideeën inherent aan, en volledig afhankelijk van deze drie, op het eerste gezicht, simpele woorden van het eerste Principe. Geen enkel idee valt buiten dat geheel omvattende concept dat is samengevat in die drie woorden. Vervolgens is het evident dat alle onderliggende Principes met elkaar zijn verbonden, niet alleen aan het Eerste maar aan alle Principes.

Het geheel van de Zeven Principes moet ook daadwerkelijk één geheel blijven. Het is geen filosofie waarin je naar hartelust en eigen goeddenken onderdelen uit kunt weghalen. Hoewel ieder Principe op zichzelf bestudeerd en bediscussieerd kan worden, is het noodzakelijk om altijd weer terug te komen bij het geheel, en datgene wat zij uitdrukken om de volledige betekenis te kunnen begrijpen en voelen.

Wie het Zevende en laatste Principe overdenkt, moet steeds in gedachten worden hetgeen er eerder is gezegd en geschreven. We hebben vastgesteld dat er een Almachtige Kracht is; en dat deze Kracht tijdloos is en altijd al heeft bestaan en tot in de eeuwigheid zal blijven bestaan; dat deze Kracht Één en Al Liefde en Één en Al Kennis is; dat we zijn geschapen zijn door, en altijd onderdeel blijven van deze Kracht en dat we daarom kunnen delen in zijn veelomvattende gaven. We hebben ook vastgesteld dat ieder van ons een individueel spiritueel wezen is dat slechts tijdelijk over een fysiek lichaam kan beschikken. Dit fysieke lichaam wordt bij de dood afgelegd en het innerlijke, de geest en de ziel, leven verder in het proces van leven en liefde.

We hebben ook vastgesteld dat deze geïndividualiseerde geest een lange weg moet afleggen op zijn ontdekkingsreis door het leven om de waarde van het grote geheel waarvan hij deel uit maakt echt te doorgronden. In alle eerlijkheid moeten we zeggen dat het proces van het zoeken naar de diepere waarden van iemands bestaan zoveel tijd in beslag zal nemen, dat dit de grenzen van de menselijke bewustzijn en bevattingvermogen te boven gaat. Duizend of wellicht zelfs een miljoen jaar is een kort begrip in de evolutie van onze planeet, om dan nog maar te spreken over die van het gehele universum. We horen en praten over de evolutie van het leven op deze aardbol, die we vervolgens moeten meten in termen die gewoonweg

onmogelijk zijn om te bevatten. Want ons enige referentiekader is de maatstok waarlangs we ons eigen leven en het leven van de mensen om ons heen meten.

Het ligt in onze natuurlijke aard om ons de vraag te stellen wanneer het punt van ontwikkeling en daarmee ook het toppunt van perfectie is bereikt, maar kan perfectie ooit bereikt worden? Hier moeten we wel realistisch blijven en onderkennen dat in het spirituele, als ook in het fysieke leven, we nooit alle antwoorden weten op alle dingen en we kunnen daarom het begrip perfectie alleen maar voor ons uitschuiven. Het eindige kan nooit het oneindige bevatten. Van één ding kunnen we echter wel zeker zijn, wat God ook in petto heeft voor de mensheid in het algemeen of voor ieder van ons in het bijzonder, vroeger of later zal het van pas komen in ons ontwikkelingsproces. We zullen allemaal onze Maker ontmoeten, ongeacht hoe lang dat zal duren.

Als we het woord eeuwig gebruiken, kunnen we dan de strekking daarvan bevatten? De IJstijd en de Neolithische tijd of enig ander vroeger tijdsperk lijken een eeuwigheid geleden en toch gaan we dan maar over een paar duizend jaar terug in de tijd. De vroege Middeleeuwen, de tijd van de verlichting of welke andere tijd uit onze geschiedenis, ze duurden allemaal ongeveer zo'n honderd jaar. We kunnen alleen maar dingen zien of inschatten in de termen die we hebben ervaren of die we kunnen begrijpen. We accepteren het concept van eeuwigheid alleen door erin te geloven of door het te beredeneren en als we het woord eeuwigheid gebruiken dan hebben we het vaak over een tijd die nooit ophoudt.

Ieder Principe vraagt ons om datgene te gebruiken wat bekend is vanuit ons eigen leven als beginpunt voor een ontdekkingsreis in het onbekende. Het is een deel van onze natuur om verder te willen reiken dan onze arm lang is. Dat komt omdat we een deel zijn van de voortdurende uitbreiding van de Goddelijke energie, en daarom willen wij onze persoonlijke natuur verder verdiepen. Dit is wat wij beschouwen als vooruitgang. Studies omtrent evolutionaire ontwikkeling geven een duidelijk beeld dat verandering en ontwikkeling als een centraal thema lopen door de geschiedenis van het bestaan van de wereld en van de mensheid. Er mogen wellicht tijden zijn geweest dat er weinig of geen ontwikkeling te zien was, maar bezien over een langere termijn ontstaat duidelijk het beeld dat er sinds het begin van de mensheid er een voortdurende ontwikkeling is geweest, zowel fysiek als spiritueel.

Vastgelegde geschiedenis en wetenschappelijke studies laten ons zien dat de mensheid zich heeft ontwikkeld in fysieke termen van een primitief organisme tot een zich voortdurend ontwikkelend menselijk wezen, die niet alleen rechtop kan lopen maar zich ook bezig houdt met het aansturen van zijn eigen omgeving en technische innovatie heeft geïntroduceerd. Voortgang in de menselijke evolutionaire context moet vooral gezien worden op de lange termijn. De minder spiritueel ontwikkelde aspecten van de menselijke natuur hebben hem ertoe geleid om oorlogen te voeren, om pijn en menselijk lijden te veroorzaken, om aan te zetten tot angst en wantrouwen, en om veel van de negatieve kanten van zijn karakter te laten zien. Het hogere zelf heeft hem daarentegen aangezet om juist positieve kanten te laten zien en om lief te hebben, creatief, artistiek, inspirerend en geïnspireerd te zijn.

Uiteindelijk is er de acceptatie in alle Principes dat de hogere aspiraties altijd zullen overwinnen. Als mensen bevinden we ons op alle mogelijke verschillende niveaus van spiritueel zijn. Er zullen ook in de toekomst altijd mensen blijven die niet kijken naar wat het beste is voor de gehele mensheid, maar die hun inspanningen alleen ten goede te laten komen voor eigen persoonlijk gewin en bevrediging. Op de lange termijn zal iedereen in gaan zien dat persoonlijk welzijn en persoonlijke groei niet simpelweg afhangen van hetgeen men voor zichzelf doet. Het is verbonden met dat wat men doet voor anderen en dat is een deel van het

uitvouwen van het Goddelijke Plan waarvan Spiritualisten accepteren dat het bestaat ten wille van de gehele mensheid, de wereld en de schepping als totaal.

Velen vinden dat dit niet opgaat voor mensen die geen goed leven hebben geleid. Men gaat er dan vanuit dat die mensen zich niet zo goed zouden kunnen ontwikkelen als diegenen die wel een voorbeeldig leven hebben geleid. Maar wat goed en wat slecht is, is niet meer dan slechts een opinie. Wie heeft het recht over anderen te oordelen terwijl men zich vaak niet eens volledig bewust is van de consequenties die ontstaan ten gevolge van het eigen handelen? Het is heel goed mogelijk dat deze “kwaadaardige” persoon zich niet eens bewust is van de consequenties van zijn daden. Als God zou gaan oordelen over iemand als individu en over de activiteiten van die persoon gedurende zijn leven, dan zou Hij daarmee Zijn onpartijdigheid verliezen. Want het is juist de onpartijdigheid van God die ons verzekert dat wij, als we spreken over de Goddelijke gerechtigheid, niet worden beoordeeld op enige andere grond dan die van ons zelf. Alleen wij als individuen hebben het recht om te oordelen over onze gedachten, daden en motieven, als we ons tenminste volledig bewust zijn van de consequenties daarvan.

Spirituele ontwikkeling is mogelijk voor iedereen en het is aan iedereen persoonlijk om te besluiten wanneer en op welke manier en zelfs in welke omgeving met deze ontwikkeling bezig te zijn. Sommigen zullen een enorme ontwikkeling doormaken gedurende hun leven hier op aarde. Voor veel anderen zal de ontwikkeling hier minder groot zijn. En voor sommigen zal die er hier zelfs weinig tot niet zijn.

Het leven dat ieder van ons hier op aarde leeft, maakt slechts een heel klein deel uit van onszelf in deze geïndividualiseerde vorm. Voor diegenen die nu al hebben gekozen om zoveel mogelijk te halen uit de mogelijkheden voor spirituele groei, verloopt het proces van continue progressie relatief gemakkelijk. Voor diegenen die minder bezig zijn met zelfonderzoek, spirituele groei en motivatie, zal het proces van toekomstige groei langzamer en moeizamer verlopen. Voor diegenen die nu, in dit leven, hebben gekozen voor weinig tot geen ontwikkeling, zal ook hierna deze ontwikkelingen maar zeer langzaam verlopen. Toch zullen zich altijd mogelijkheden en zeker ook uitdagingen blijven voortdoen. Progressie is altijd mogelijk voor diegenen die daar voor kiezen, ongeacht de uitgangssituatie van waaruit die keuze wordt gemaakt.

Dit Principe stelt met nadruk dat de ontwikkeling van de ziel mogelijk is voor iedereen die dat wil. Om te bepalen of een keuze voor deze ontwikkeling goed is moet die keuze bewust en weloverwogen gemaakt worden. Het kan zijn dat, tenminste voor sommige mensen, het maken van deze bewuste keus een eeuwigheid lijkt te duren. Desalniettemin komt er een moment voor ieder van ons dat er begin gemaakt kan gaan worden met deze ontwikkeling. We hebben het al eerder benadrukt, onder andere in het vijfde principe, dat persoonlijke verantwoordelijkheid van het grootste belang is. Er is echter een alomvattende noodzakelijkheid voor iedereen persoonlijk in het Plan van God, en dat is dat iedereen zich bewust wordt van zijn eigen spirituele aanleg en de spirituele relatie die hij daarin heeft met alle vormen van leven en met de Goddelijkheid zelf.

Voor bijna iedereen komt het verlangen en de noodzaak om spiritueel te groeien in een relatief korte tijd. Alleen voor de meest recalcitrante personen onder ons is het noodzakelijk dat helpers uit de geestenwereld bijspringen om die personen te helpen beseffen dat ontwikkeling een realiteit is. Maar zelfs dan zal het worden gedaan door overreding en door aanmoediging, waarbij liefde de motiverende kracht achter al deze acties is. De noodzaak om

te helpen op een minder vriendelijke manier is absoluut de laatste stap, maar deze duidelijkheid is altijd de laatste mogelijkheid. Niemand ontsnapt er vroeger of later aan om het proces van spirituele progressie aan te gaan.

Progressie gaat op voor alle vormen van leven, hoe die zich ook manifesteert. We hebben vanuit voorgaande principes al geaccepteerd dat de mens een heel specifieke rol speelt in de vervolmaking van waarheid, gerechtigheid, wijsheid en liefde. Andere levensvormen spelen daar een andere rol in, maar niet zo actief en nadrukkelijk. Ze zijn niettemin van het grootste belang omdat zij de mensen in hun belangrijke taak ondersteunen en helpen.

Alles wat door God is geschapen - dat betekent alles wat bestaat – is op enigerlei wijze onderdeel van het concept van spirituele ontwikkeling, simpelweg omdat alles wat geschapen is, een deel van God is. Dat roept tegelijkertijd ook een interessante vraag op; als alles wat God heeft geschapen en op enig moment op enigerlei wijze zal moeten ontwikkelen, houdt dat dan in dat God Zelf ook onderdeel is van Zijn eigen wetten en dat ontwikkeling niet alleen opgaat voor de individuele geesten, maar ook voor de Grote Inspirator zelf? Er lijkt een gegronde basis te zijn om deze vraag bevestigend te kunnen beantwoorden. De God van gisteren was toereikend voor de wereld van gisteren, de God van vandaag is toereikend voor de wereld van vandaag, maar de God van morgen zal moeten groeien, ontwikkelen, zich verder uitbreiden en zich moeten blijven scholen wil Hij toereikend zijn voor de wereld van morgen. Morgen is nog niet gekomen, maar als het zover is die dag komt dat met nieuwe acties en reacties, nieuwe ervaringen, kennis en wijsheden die allemaal nog gecreëerd moeten worden. Waarschijnlijk dat God zich dan ook moet ontwikkelen.

We hebben Principes voor God's schepping vastgesteld. Maar kunnen we dan zo brutaal zijn om te zeggen dat de mensheid in contact is gekomen met de energie en de krachten die hebben vastgesteld dat de eeuwigheidswetten gelijkelijk gelden voor God en voor Zijn schepping? Sommigen zullen vraagtekens zetten bij onze vrijpostigheid of zich zelfs afvragen of wij het recht hebben om dergelijke suggesties te doen, maar als er waarheid schuilt in het concept van spirituele ontwikkeling, dan is het toch echt nu de tijd voor de mensheid om te gaan samenwerken met zijn Schepper, niet als onderdeel of stukje van de schepping, maar als een partner - een heel jeugdige partner dan weliswaar - maar niettemin een partner.

De potentie om de, door God gegeven, Goddelijke mogelijkheden te ontwikkelen is in ieder van ons aanwezig. De uitdaging van SNU Spiritualisme, zoals vastgelegd in de Principes, is om te beginnen met of het verdiepen van onze spirituele groei, niet om te zeggen dat we ooit gelijkwaardig aan God zullen worden of om God uit te dagen, maar om nog intenser, diepgaander en met nog groter enthousiasme aan het werk te gaan om daarmee mee te werken aan de vervulling van Zijn plan voor alles wat is geschapen. Als deze potentie in ieder van ons is aangeboren, kunnen we dan nog iets anders doen dan deze mooie oproep positief te beantwoorden?

De hoop die is verwoord in de titel van dit Principe; eeuwigdurende ontwikkeling mogelijk voor iedere menselijke ziel, komt tot uiting in de liefde van God en Zijn begrip voor datgene wat wij nodig hebben. Hij weet dat wij niet perfect zijn en dat we vaak op onze aardse levensweg zijn gestruikeld, maar tegelijkertijd kent Hij ook onze potentie om onszelf te verbeteren en om onze ziel en geest mooier en rijker te maken. Daarom zal zijn vertrouwen in ons nooit verminderen. Laten wij op Hem vertrouwen, vooral in ons denken en de manier waarop wij ons leven inrichten.

God deelt zoveel met ons, daarom is het nu tijd om daarop te reageren.

Conclusie:

De heroverweging van de SNU Zeven Principes zoals die zijn beschreven in dit boek is een poging van een kleine groep Spiritualisten om hun gezamenlijke gedachten vast te leggen. Ze hebben daarvoor veel tijd samen doorgebracht waarbij ze intensief de Principes hebben heroverwogen en ze geplaatst in het licht van het huidige begrip en de ontwikkeling van de technologie. Dit document moet niet worden gezien als een geautoriseerde of definitieve versie van de Zeven Principes. Tevens wordt niet getracht om een geloofsbelijdenis of een dogma te formuleren of om een klakkeloze acceptatie af te dwingen. Deze tekst wil op geen enkele manier aangeven hoe iemand zou moeten denken of welke opinie hij / zij zou moeten aanhangen. Het boek biedt wel aanzetten tot discussie in de hoop dat dit aanleiding geeft om bestaande zaken en opvattingen eens vanuit andere invalshoeken te gaan bezien. Lezers die bekend zijn met het Spiritualisme, weten dat er een grote verscheidenheid is in de achtergrond, ervaring en het begrip binnen het hedendaagse Spiritualisme. Mensen die zoekend zijn, zullen door het boek hopelijk gaan begrijpen dat er binnen het Spiritualisme een grote verscheidenheid in de opvattingen bestaat rond de Spiritualistische filosofie.

Bij de samenstelling van dit boek hebben de schrijvers heel veel tijd besteed aan het bestuderen van de opvattingen en meningen van schrijvers en commentatoren op het gebied van spirituele zaken zowel uit het heden als uit het verleden. In aanvulling op deze studietijd hebben de schrijvers ook heel veel tijd gestoken in discussies en beraadslagingen met elkaar. Deze beraadslagingen en discussies hebben zich niet alleen geconcentreerd op het concept, maar hebben daarbij ook de oorspronkelijke verwoording van de Zeven SNU Principes erbij betrokken. Juist dit diepgaande onderzoek is van grote waarde gebleken in het verkrijgen van een zuiver begrip over datgene wat de spirituele inspirators en de oorspronkelijke schrijvers van de Principes hebben willen overbrengen.

De interpretatie van de Principes was geen makkelijke onderneming. Uitdrukkingen die op het eerste gezicht heel simpel leken te zijn, bleken soms enorme implicaties te hebben. Wat soms leek op een paar weloverwogen en makkelijk te verwoorden zaken, bleken enorme diepzinnige en ingekapselde woorden te zijn met een grote diepgang die alle aspecten van het menselijk leven raakten, zowel in het heden als in de toekomst. De filosofie die gebouwd is op de SNU Zeven Principes heeft daarmee een nieuw en uitdagend aspect aan de bestaande beschrijvingen toegevoegd, met als resultaat dit boekwerk. De schrijvers zijn het er daarom allemaal over eens dat de tijd en energie die zij hebben gestoken in dit onderzoek, voor hen allemaal een grote persoonlijke meerwaarde is geweest. Ze voelen dat ze daardoor een veel dieper begrip hebben gekregen van datgene wat werd bedoeld toen de Principes voor het eerst zijn beschreven. Het is onmogelijk om ons heden ten dage te verplaatsen in de hoofden van de vroege Spiritualistische pioniers en hun spirituele helpers, maar de huidige schrijvers hebben sterk het idee dat ze het toch voor elkaar hebben gekregen om grip te krijgen op de originele intenties en ideeën achter deze vroege beschrijvingen.

De uitleg van de Principes in dit boek heeft niet de intentie dat dit de laatste en definitieve versie van de Principes zal zijn. Het is te verwachten dat toekomstige generaties Spiritualisten, met hun kennis en ervaring, hierin nieuwe interpretaties en uitleggen zullen vinden. De inhoud van dit boek is een aanzet tot discussie en reflectie. Het is te hopen dat het de interesse opwekt en zal aanzetten tot verder onderzoek zodat daarmee de filosofie van SNU Spiritualisme niet tot stilstand komt. We vragen de lezers om zelf onderzoek te doen en hun

eigen conclusies te trekken, omdat de essentie van de Spiritualistische filosofie is: Vrijheid van denken en Vrije wil om te handelen naar eigen goeddunken.

De schrijvers zijn dankbaar dat hen de mogelijkheid is geboden om dit boek te schrijven. Het is een verhelderend werk geweest. Omdat ieder van de schrijvers veel tijd heeft besteed aan individueel onderzoek en reflectie, heeft dat in de hand gewerkt dat ze daardoor een dieper begrip en bewustzijn, en hopelijk ook een grotere wijsheid, zich eigen hebben kunnen maken. Naarmate de filosofie verder begon te bezinken tijdens de bestudering, is het ook noodzakelijk gebleken om reeds lang bestaande begrippen en uitgangspunten aan te passen of te herformuleren. Ieder van de schrijvers heeft sterk de indruk dat zij meer weten dan voor zij aan deze grote uitdaging begonnen. Toch vindt niemand dat ze daarom meer weten dan anderen. Iedereen moet zijn / haar eigen spirituele levensreis afleggen en daar zijn / haar eigen weg in vinden.

Dank is verschuldigd aan de vroegere leden van de Filosofisch en Ethische Commissie. Alle leden van het schrijversteam zijn van mening dat hun individuele en collectieve bijdragen zijn ondersteund en geïnspireerd door diegenen uit de geestenwereld die hier zijn gekomen om alle mensen te helpen die hier zoeken naar een groter begrip en bewustzijn. Zonder deze inspiratie zou dit boek nooit geschreven hebben kunnen worden.

Filosofisch en Ethische Commissie, 2007.